nr 3/2012 (36) WRZESIEŃ 2012

BIULETYN

WIELKOPOLSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA

ISSN 1732-4289

IZBY INŻYNIERÓW WIELKOPOLSKIEJ OKRĘGOWEJ BUDOWNICTWA W POZNANIU
X LAT
18.V.2002 ★ 18.V.2012

WIELKOPOLSKI DZIEŃ BUDOWLANYCH
OSTRÓW WLKP.
28.09.2012 r., godz. 13.00

POZNAŃ

Wielkopolska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa (WOIIB)
60-602 Poznań, ul. Dworkowa 14
Sekretariat tel. 61 854 20 10,
fax 61 854 20 11
OKK tel. 61 854 20 20, tel./fax 61 854 20 21
ROZ, OSD tel. 61 854 20 13
Sprawy członkowskie tel. 61-854-20-14
strona internetowa: www.woiib.org.pl
e-mail: wkp@wkp.piib.org.pl
Biuro Izby czynne:
poniedziałek 13:00-16:00
wtorek, środa, czwartek 11:00-15:00
piątek 9:00-13:00

Delegatury terenowe WOIIB

Kalisz, ul. Rumińskiego 2 (pok. 204)
tel. 62 757 11 58
kalisz@wkp.piib.org.pl
czynna: poniedziałek 8:00-13:00
wtorek, czwartek 12:00-17:00

Konin, ul. Spółdzielców 3 (pok. 110)
tel. 63-245-31-34
konin@wkp.piib.org.pl
czynna: poniedziałek, wtorek, piątek
11:00-16:00

Leszno, ul. Lipowa 26 (pok. 35)
tel. 65 520 70 75
leszno@wkp.piib.org.pl
czynna: poniedziałek, wtorek, czwartek
11:00-16:00

Piła, ul. Browarna 19 (pok. 281)
tel. 67 215 50 38
pila@wkp.piib.org.pl
czynna: poniedziałek 13:00-17:00
wtorek 11:00-17:00
czwartek 13:00-16:00

Gniezno, ul. Tumska 15 (pok. 7)
tel. 61 426 51 30
gniezno@wkp.piib.org.pl
czynna: poniedziałek 10:00-15:00
czwartek 12:00-15:00
piątek 8:00-13:00

Dyżury w siedzibie WOIIB
Z-ca przewodniczącego Rady Wielkopolskiej OIIB
mgr inż. Zenon Wośkowiak
w każdy poniedziałek w godz. 14:00-16:00 pok. 3
inż. Włodzimierz Draber
w każdą środę w godz. 15:00-16:00 pok. 3

Przewodniczący Okręgowej Komisji Kwalifikacyjnej
dr inż. Daniel Pawlicki
we wtorki w godz. 13:00-14:00 pok. 103

Rzecznik Odpowiedzialności Zawodowej
mgr inż. Przemysław Barczyński
we wtorki w godz. 14:00-15:00 pok.101

Ośrodek Informacji Technicznej
tel. 61 854 20 12

ISSN 1732-4289

Szanowne Koleżanki!
Szanowni Koledzy!

W II kwartale 2012 roku Wielkopolska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa obchodziła swój pierwszy znaczący jubileusz 10-lecia istnienia jako instytucja samorządu zawodowego reprezentującego pracowników budownictwa. Patronat honorowy nad obchodami objął Wojewoda Wielkopolski p. Piotr Florek.

21 maja w Auli Uniwersytetu im. A. Mickiewicza zorganizowaliśmy uroczystą galę poświęconą historii i teraźniejszości Izby przy dużej, ponad 700-osobowej frekwencji uczestników imprezy. WOIIB jako instytucja otrzymała 2 wyróżnienia: od Wojewody medal im. Celichowskiego i od Marszałka Województwa Odznakę Honorową „Za zasługi dla województwa Wielkopolskiego", które to odznaczenia zostały nam wręczone w dowód uznania za kształtowanie wizerunku zawodowego inżynierów budownictwa pełniących zawód zaufania publicznego .

W czerwcu odbyły się zebrania naszych członków z przedstawicielami nadzoru budowlanego i administracji architektoniczno-budowlanej we wszystkich delegaturach o czym więcej informacji w środku biuletynu.

6 i 7 lipca 2012 roku odbył się XI Zjazd Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, który uchwalił podniesienie wysokości składek od 1.01.2013 r. Nasi przedstawiciele byli przeciwni takiej propozycji.

We wrześniu, jak co roku, będziemy aktywnie uczestniczyć w Konferencji w Wałczu na temat nadzoru budowlanego i rewitalizacji obszarów zurbanizowanych.

28 września 2012 roku o godz. 13:00 spotkamy się w Ostrowie Wielkopolskim na kolejnym Wielkopolskim Dniu Budowlanych, tym razem organizowanym przez Delegaturę w Kaliszu. Zapraszam wszystkich członków do wzięcia udziału w tradycyjnym święcie budowlańców.

Natomiast w IV kwartale zorganizujemy dwie duże imprezy: cykliczną już i sztandarową dla naszej Izby Konferencję „Budownictwo szpitalne" oraz wspólnie z Wielkopolską Okręgową Izbą Architektów warsztaty „Projektowanie, jako gra zespołowa".

Dla podkreślenia wagi instytucji samorządów zawodowych, przystępujemy wspólnie z Wielkopolską Izbą Lekarską do organizacji porozumienia samorządów zawodowych na terenie Wielkopolski. Celem naszego działania jest obrona interesów zawodowych osób uprawiających zawody zaufania publicznego.

Z koleżeńskim pozdrowieniem
mgr inż. Jerzy Stroński

Ankieta dotycząca Prenumeraty czasopism technicznych na rok 2013 jest do pobrania na stronie Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa:

www.woiib.org.pl

pod hasłem „Formularze"

WIELKOPOLSKA OKRĘGOWA IZBA INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA
oraz
Polski Związek Inżynierów i Techników Budownictwa Oddział w Kaliszu

uprzejmie zapraszają na:

Wielkopolski Dzień Budowlanych połączony z ogłoszeniem wyników Konkursu Mister Budownictwa Wielkopolski Południowej za rok 2011. Uroczystość odbędzie się 28 września 2012 roku o godz. 13:00 w Ostrowskim Centrum Kultury w Ostrowie Wielkopolskim, ulica Wolności 2.

Program uroczystości:

- godz. 12:00 zwiedzanie Ostrowskiej Synagogi przy ulicy Raszkowskiej,
- godz. 13:00 rozpoczęcie uroczystości w Ostrowskim Centrum Kultury, ulica Wolności 2:
- powitanie przybyłych gości i uczestników – opiekun delegatury WOIIB w Kaliszu i przewodniczący Oddziału PZITB w Kaliszu,
- wystąpienie przewodniczącego WOIIB,
- wystąpienie Prezydenta Miasta Ostrowa Wielkopolskiego,
- wręczenie odznaczeń,
- ogłoszenie wyników Konkursu „Mister Budownictwa za 2011 rok Wielkopolski Południowej”,
- wręczenie dyplomów i pucharów laureatom,
- wystąpienia gości,
- część artystyczna,
- zakończenie uroczystości,
- spotkanie koleżeńskie.

SPIS TREŚCI

Z ŻYCIA IZBY
X Lat WOIIB w Poznaniu str. 4-8
XI Zjazd PIIB str. 9-10
MTP INSTALACJE 2012 str. 11-12
Spotkania w delegaturach str. 12
Konferencje naukowo-techniczne WOIIB podczas targów EXPOPOWER 2012 str. 13-14
Wręczenie decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych str. 15
Wykaz osób, które uzyskały uprawnienia budowlane str. 16-17

FAKTY, WYDARZENIA, OPINIE
„L'oeil de boeuf” str. 18-19
Wywiad z Piotrem Koczwarą str. 20-21

KOMENTARZE
Wielkopolski budowlaniec str. 22-23
Dawne targowiska w przestrzeni publicznej str. 24-26
Zaproszenie na konferencję naukowo-techniczną str. 27
Program szkoleń 2012 str. 28-31

Biuletyn Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa

Redaktor naczelny:
Mirosław Praszkowski

Rada Programowa:
Przewodniczący:
doc. dr inż. Marian Krzysztofiak
Wiceprzewodniczący:
mgr inż. Stefan Granatowicz,
Sekretarz: inż. Jerzy Gawroniak,
Członek: mgr inż. Lech Grodzicki,
Członek: mgr inż. Tadeusz Łuka.

Wydawca:
Wielkopolska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa
60-602 Poznań, ul. Dworkowa 14
tel. 61 854 20 10, fax 61 854 20 11

Opracowanie graficzne i druk:
PPR „TONGRAF” w Pile
al. Wojska Polskiego 32-34
tel. 67 351 19 00

Okładka:
Nowy węzeł komunikacyjny na DK 92 Poznań-Antoninek.
Foto. Mirosław Praszkowski

Powstanie samorządu zawodowego architektów, inżynierów budownictwa i urbanistów było ukoronowaniem wieloletnich dążeń tych środowisk zawodowych wraz z ostatecznym przekonaniem elit politycznych o potrzebie jego sformowania. Dopiero projekt ustawy, która w jednym akcie połączyła 3 samorządy związane z budownictwem, przyspieszył podjęcie decyzji i przyjęcie przez Sejm RP uchwały.

15 grudnia 2000 roku Sejm Rzeczpospolitej Polskiej III kadencji uchwalił Ustawę o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów, która została ogłoszona 24 stycznia 2001 r. w Dzienniku Ustaw nr 5 z 2001 roku, pozycja 42.

Na mocy ustawy przekazane zostało samorządom zawodowym szereg uprawnień, które do tej pory przysługiwały władzy państwowej, w tym związane z nadawaniem uprawnień zawodowych.

Baner informacyjny o X-leciu WOIIB. Wejście do Auli Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu

25.06.2001 r. powołano Komitet Organizacyjny izby w Wielkopolsce, w skład którego weszli przedstawiciele stowarzyszeń naukowo-technicznych:

- Marian Krzysztofiak – przewodniczący – reprezentujący PZITB,
- Wojciech Jędraszak, Witold Łabno, Kajetan Marcinkowski, Jan Czabański – reprezentujący PZITB,
- Jan Lemański, Jerzy Stroński – reprezentujący PZITS,
- Czesław Czwojdrak, Marian Karcz – reprezentujący SEP,
- Czesław Gruchot, Tadeusz Łuka – reprezentujący SITK,
- Wojciech Białek, Piotr Żabierek – reprezentujący SITWiM,
- Grzegorz Ratajczak, Witold Wołowicki – reprezentujący ZMRP oraz Jacek Skarżewski (ZMRP), jako delegat Wielkopolski w Krajowym Komitecie Organizacyjnym Izby Inżynierów Budownictwa. W lipcu 2001 r. Jana Czabańskiego zastąpiła Jadwiga Gałach.

18 maja 2002 r. na terenie Międzynarodowych Targów Poznańskich odbył się I Zjazd założycielski Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa.

Członkowie WOIIB i ich goście

21 maja 2012 r., w dziesiątą rocznicę powstania w Wielkopolsce samorządu zawodowego inżynierów budownictwa, w Auli Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza o godz. 17:00 rozpoczęły się główne uroczystości związane z Jubileuszem.

Patronat Honorowy objął Wojewoda Wielkopolski – Piotr Florek. Patronat medialny sprawowały: TVP 3 Oddział w Poznaniu, Radio „Merkury" oraz „Głos Wielkopolski". Organizację uroczystości Jubileuszu wsparli jako sponsorzy i partnerzy: Wielkopolska Spółka Gazownictwa, Autostrada Wielkopolska, ENEA Operator, Międzynarodowe Targi Poznańskie, Generalna Dyrekcja Dróg Krajowych i Autostrad Oddział w Poznaniu, Poznański Fundusz Poręczeń Kredytowych, PKO Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A.

Zaproszeni goście. Pierwszy z lewej – Piotr Florek – Wojewoda Wielkopolski

Do Auli przybyli członkowie Izby z Poznania i powiatów około poznańskich a także wszystkich delegatur, przedstawiciele izb okręgowych oraz zaproszeni goście, m.in.: Wojewoda Wielkopolski – Piotr Florek, Wicemarszałek Województwa Wielkopolskiego – Wojciech Jankowiak, posłowie wielkopolscy: Bożena Szydłowska, Kilion Munyama, Maciej Banaszak, Architekt miasta Poznania – Andrzej Nowak, który reprezentował Prezydenta m. Poznania, Dyrektor Wydziału Infrastruktury Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu – Ewa Ślęzak, Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego – Jerzy Witczak oraz Prezes PIIB – Andrzej Roch Dobrucki.

Zbigniew Grochal poprowadził całość uroczystości z dużą swadą i humorem. Na początku powitał wszystkich przybyłych melorecytacją „Pieśni mularskiej" z drugiej połowy XIX wieku.

Zbigniew Grochal – sprawnie poprowadził całą uroczystość

Przewodniczący Rady WOIIB – Jerzy Stroński przedstawił w skróconej formie historię powstawania samorządu zawodowego inżynierów budownictwa w Wielkopolsce oraz omówił podstawowe zadania, jakie stoją przed Izbą.

Przewodniczący Rady WOIIB – Jerzy Stroński odbiera z rąk Wojewody Wielkopolskiego Medal im. Witolda Celichowskiego – pierwszego wojewody poznańskiego w II Rzeczpospolitej

Po wystąpieniu przewodniczącego Rady WOIIB głos zabrali zaproszeni goście. Wojewoda Wielkopolski – Piotr Florek pogratulował Izbie pięknego Jubileuszu. Stwierdził również, że z dużym uznaniem obserwuje jak prowadzona przez Wielkopolską Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa działalność przyczynia się do kształtowania wizerunku zawodowego wielkopolskich inżynierów budownictwa, jako zawodu zaufania publicznego. Podkreślił liczne kontakty ze środowiskiem branżowym i naukowym oraz organizowane przez WOIIB szkolenia i konferencje naukowe, które przyczyniają się do nieustannego wzrostu kompetencji zawodowych i profesjonalizacji inżynierów.

Wyróżnił Izbę medalem im. Witolda Celichowskiego – pierwszego wojewody poznańskiego w II Rzeczpospolitej.

Wojciech Jankowiak – Wicemarszałek Województwa Wielkopolskiego

Następnie głos zabrał Wicemarszałek Województwa Wielkopolskiego – Wojciech Jankowiak, który serdecznie gratulując Jubileuszu dziesięciolecia podkreślił rolę i znaczenie samorządu zawodowego inżynierów budownictwa w rozwoju zawodowym. Dzięki działalności Izby pozytywnie zmienia się wizerunek inżynierów tej grupy zawodowej wśród mieszkańców Wielkopolski. Samorząd organizując różne konferencje naukowo-techniczne dba o rozwój zawodowy swoich członków, ale również propaguje nowoczesne rozwiązania techniczne w budownictwie, w różnych dziedzinach życia społecznego.

Andrzej Nowak – Architekt miasta Poznania, w swoim wystąpieniu przybliżył początki powstawania samorządów zawodowych. To w jego gabinecie odbywały się pierwsze spotkania z przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego Izby – doc. dr. inż. Marianem Krzysztofiakiem i konsultacje związane z tworzeniem zalążków nowego samorządu. Był przekonany o słuszności wprowadzonych zmian i konieczności utworzenia samorządu. Stwierdził, że przekonanie to nie było powszechne. W innych województwach pojawiały się wówczas wątpliwości czy powołane samorządy dadzą sobie radę, czy należy przekazywać im sprawy związane z nadawaniem uprawnień budowlanych

Andrzej Nowak – Architekt miasta Poznania

- bo to są przecież decyzje administracyjne itd. itd. Celem było stworzenie w Wielkopolsce samorządów zawodowych w sposób bezkonfliktowy, wręcz modelowy dla reszty kraju. Patrząc na późniejszy rozwój wydarzeń jest przekonany, że się to udało.

Następnie głos zabrali: prof. dr hab. inż. Tomasz Łodygowski – Rektor-elekt Politechniki Poznańskiej, Prezes Zarządu Oddziału PZITS w Poznaniu – Jan Lemański w imieniu wszystkich Stowarzyszeń naukowo-technicznych, które tworzyły Izbę, Prezydent Wielkopolskiej Izby Budownictwa – Marek Szczęsny oraz Prezes Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa – Andrzej Roch Dobrucki.

Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Bronisława Komorowskiego nr 185 z dnia 9 maja 2012 r., na podstawie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 2 kwietnia 1997 r. oraz ustawy z 16 października 1992 r. o orderach i odznaczeniach, za wzorowe i wyjątkowo sumienne wykonywanie obowiązków wynikających z pracy zawodowej, na wniosek Wojewody Wielkopolskiego złotym medalem „Za długoletnią służbę" odznaczeni zostali:

- Jerzy Zbigniew Adaszewski,
- Danuta Małgorzata Gawęcka,
- Balbina Katarzyna Konieczna,
- Marian Krzysztofiak,

Wyróżnieni złotym medalem „Za długoletnią służbę"

- Tadeusz Łuka,
- Mirosława Ogorzelec,
- Bogdan Olejniczak.

Decyzją Kapituły Odznaki Honorowej za „Zasługi dla Województwa Wielkopolskiego" z 9 maja 2012 r. i uchwałą Zarządu Województwa Wielkopolskiego nr 1889/2012 z 10 maja 2012 r. na wniosek Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa, za szczególne zasługi dla rozwoju budownictwa w Wielkopolsce oraz działalność na rzecz tworzenia i rozwoju samorządu zawodowego inżynierów budownictwa, Wicemarszałek Województwa Wielkopolskiego – Wojciech Jankowiak wręczył Odznakę Honorową za „Zasługi dla Województwa Wielkopolskiego":

- Włodzimierzowi Draberowi,
- Czesławowi Gruchotowi,
- Grzegorzowi Ratajczakowi,
- Kazimierzowi Ratajczakowi,
- Piotrowi Zabierkowi.

Wyróżnieni Odznaką Honorową za „Zasługi dla Województwa Wielkopolskiego"

Odznaka Honorowa dla WOIIB

Na wniosek Rady Krajowej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, decyzją Kapituły Odznaki Honorowej za „Zasługi dla Województwa Wielkopolskiego" z 9 maja 2012 roku i uchwałą Zarządu Województwa Wielkopolskiego nr 1889/2012 z 10 maja 2012 r. Odznakę Honorową otrzymała Wielkopolska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa.

Zespół „Affabre Concinui" w trakcie koncertu

Koncert zespołu „Affabre Concinui" uświetnił Jubileusz X-lecia powstania Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa. Artyści w porywający sposób zaprezentowali uczestnikom wybrane utwory z muzyki klasycznej, standardów jazzowych, znanych utworów z muzyki popularnej. Mistrzowskie wręcz wykonanie „Bolera" Marice'a Ravela, kończące program występu zespołu, zachwyciło uczestników spotkania. Długie i gorące brawa wyrażające uznanie dla kunsztu artystów spowodowały, że „Affabre" wykonał jeszcze kolejne utwory na bis.

Relacja i zdjęcia:
Mirosław Praszkowski

Szanowny Panie Przewodniczący, Szanowni Państwo, Koledzy i Przyjaciele

Dziękując za zaproszenie na dzisiejszy Jubileusz X-lecia Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w Poznaniu poczułem się - szczególnie mocno związany z naszą wspólną – jakby nie było – profesją, stąd te kilka słów „od serca". Należę – stety czy niestety – do pokolenia, które wykształcenie zawodowe rozpoczynało w poznańskiej Szkole Inżynierskiej gdzie po wojnie wykładali tak znani inżynierowie i architekci jak Drews, Kozłowski, Thomas, Czarnecki, Zieliński, Andrzejewski, Ballenstedt , i nawet zazdrościłem starszym kolegom na moim semestrze – którzy w poznańskiej budowlance czerpali wiedzę od legendarnych postaci jak np.radca Pospieszalski i inni. Lekturą „obowiązkową" mego pokolenia byli Lecha Niemojewskiego „Uczniowie Cieśli", gdzie I. rozdział rozpoczyna zdanie :„Nie każdy zdaje sobie sprawę z tego, jak wielką bierze na siebie odpowiedzialność sięgając po ten zawód..." a II. rozdział od zdania : „Architekt nie pracuje sam...", wskazując współpracowników z innych branż, w tym z tej najbliższej – inżynierskiej, gdzie tym - często na pełnych prawach a niedocenianym współautorem – jest konstruktor. Miałem to szczęście i zaszczyt w mej dość długiej już drodze zawodowej spotkać i współpracować nie tylko ze świetnymi fachowcami ale często – przyjaciółmi. Niech wymienię kilka nazwisk, które przewinęły się przez te kilkadziesiąt lat po dzień dzisiejszy – może na tej sali są osoby które ich znały lub znają /piszę w tym trybie bo kilku już dawno nie żyje/ - a więc chronologicznie będą to inżynierowie: Hellwig, Ratajczak, Sapała, T.Mikuła, małżeństwo Lewandowscy, Rumatowski, Zacharski – że wspomnę tylko tych którzy związani byli dłuższą współpracą i których chowam we wdzięcznej pamięci. Nie zapominam też o licznych współpracownikach – technikach budowlanych, z których kilku wykazało się wyśmienitym przygotowaniem zawodowym i rzeczywiście byli moją a właściwie naszą – autorów projektu – prawą ręką; wymienię tylko jednego – na którego do dziś dnia mogę liczyć i – nie ukrywam – korzystam nadal z jego pomocy i doświadczenia – to Ziem Hepner, wierny przyjaciel od przeszło 40-tu lat.

Szanowni Koledzy – w uroczystym dniu Jubileuszu składam Wam najlepsze życzenia zdrowia, licznych zleceń od wypłacalnych inwestorów, dobrej współpracy z architektami i pozostałymi branżami oraz satysfakcjonujących sukcesów zawodowych.

A w „post scriptum" i nieoficjalnie – liczę na Waszą życzliwość i wsparcie w dziele odbudowy i restytucji Zamku Królewskiego na Wzgórzu Przemysła, świadectwa polskości tych Ziem, potencjalnie muzeum godła, barwy i hymnu polskiego a w pełni odtworzonym za kilka lat kształcie z XVIw., z 6-cioma szczytami, Wieżą bramną i tym całym średniowieczno-renesansowym sztafażem - Panteonem Wielkopolan.

/arch.Witold Milewski SARP/

Poznań, 21 maja 2012.

XI Zjazd Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa

W dniach 6-7 lipca br. odbył się XI Zjazd Sprawozdawczy PIIB. Frekwencja na zjeździe była bardzo duża, wynosiła 91,75%. W obradach udział wzięło 178 delegatów z 16 izb okręgowych. Naszą Izbę reprezentowało 14 delegatów: ***Andrzej Barczyński, Ryszard Białczyk, Krystyna Chocianowicz, Iwona Dąbrowska, Włodzimierz Draber, Janina Ferenc, Danuta Gawęcka, Mirosław Karolak, Tadeusz Łuka, Andrzej Mikołajczak, Szczepan Mikurenda, Mirosława Ogorzelec, Daniel Pawlicki i Jerzy Stroński.***

Tradycyjnie przedstawicielom WOIIB zostały powierzone ważne funkcje zjazdowe:

- Sekretarzem Prezydium Zjazdu została – kol. Mirosława Ogorzelec,
- Przewodniczącą Komisji Mandatowej została – kol. Danuta Gawęcka,
- Sekretarzem Komisji Uchwał i Wniosków została – kol. Janina Ferenc.

Prezydium XI Zjazdu PIIB

Zjazd otworzył Prezes Krajowej Rady Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa - **Andrzej Roch Dobrucki**, a same obrady prowadził kol. **Mieczysław Grodzki** – przewodniczący Mazowieckiej OIIB.

W Zjeździe udział wzięli zaproszeni goście: przedstawiciele administracji państwowej, organizacji zrzeszających inżynierów budownictwa oraz delegacje zaprzyjaźnionych stowarzyszeń naukowo-technicznych. Wśród zaproszonych byli między innymi przedstawiciele: MTBiGM, GUNB, PZITB, IBDiM, PZITS, NOT, SEP, SITPNiG, SITK, NOT, SARP. Głos zabrali:

- **Piotr Styczeń** - Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej;

Goście XI Zjazdu PIIB

- **Robert Dziwiński** – Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego,
- **Jerzy Grochulski** – Prezes Stowarzyszenia Architektów Polskich;
- **Jan Bobrowicz** – Dyrektor Naczelny Instytutu Techniki Budowlanej;
- **Janusz Rymsza** – Zastępca Dyrektora Instytutu Badawczego Dróg i Mostów;
- **Ryszard Trykosko** – Przewodniczący Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa;
- **Andrzej Mikołajczak** – Wiceprezes Stowarzyszenia Naukowo-Technicznego Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowniczego;
- **Jerzy Barglik** – Prezes Stowarzyszenia Elektryków Polskich;
- **Jerzy Gumiński** – Sekretarz Generalny Federacji Stowarzyszeń Naukowo-Technicznych NOT i zarazem Prezes Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Zaproszeni goście w swoich wystąpieniach odnosili się do dokonań PIIB, jej roli i pozycji w kraju i w tym kontekście gratulowali jubileuszu X-lecia istnienia Izby, a także podnosili wagę przyszłych zadań jakie przed nią stoją. Ponadto, przekazywali na ręce przewodniczącego Zjazdu życzenia owocnych obrad.

Po przeprowadzeniu wszelkich czynności proceduralnych zwartych w programie zjazdu, delegaci wysłuchali sprawozdań za rok 2011 Krajowej Rady wraz ze sprawozdaniem finansowym i realizacją budżetu oraz sprawozdań pozostałych organów Izby: KKK, KSD, KROZ i KKR. Wszystkie

Sala obrad XI Zjazdu PIIB. Z lewej od dołu stanowisko WOIIB

przedstawione sprawozdania zostały przez delegatów przyjęte, a Krajowej Radzie udzielono absolutorium za miniony rok działalności. Podobnie zatwierdzono budżet na rok 2013.

Ważnym i wzbudzającym wiele emocji był projekt uchwał podnoszących wysokość składki na PIIB w wysokości 1 zł/miesiąc i okręgowe izby w wysokości 4 zł/miesiąc, co w konsekwencji powodowałoby łączny wzrost składki rocznej z 443 zł do 503 zł. **WOIIB była przeciwna projektowi i dała temu wyraz w głosowaniu**. Jednak te propozycje zyskały poparcie Zjazdu.

Drugi dzień obrad rozpoczął się od stałego, uroczystego punktu programu, którym jest wręczanie odznak honorowych PIIB. Ponadto w związku czekającym Izbę, Nadzwyczajnym Jubileuszowym Krajowym Zjazdem PIIB, Wiceprezes PIIB - prof. Zbigniew Kledyński, przedstawił zebranym projekt rezolucji. W dokumencie zawarto podsumowanie z osiągnięć 10-lecia działalności PIIB i uroczyście potwierdza się wobec społeczeństwa i własnego środowiska zawodowego, fakt zorganizowania samorządu zawodowego inżynierów budownictwa, który realizując swoje ustawowe obowiązki dobrze służy społeczeństwu, a także przyczynia się do wzrostu prestiżu zawodu inżyniera budownictwa.

Ostatnim elementem Zjazdu było wysłuchanie opracowanego przez Komisję Uchwał i Wniosków sprawozdania dotyczącego zgłoszonych na Zjazd wniosków oraz ich przegłosowanie. WOIIB wniosła pod obrady Zjazdu 2 wnioski, oba zgłoszone przez kol. Andrzeja Barczyńskiego i oba dot. uprawnień budowlanych:

- przywrócenie ograniczonych uprawnień budowlanych w zakresie wykonawstwa dla osób posiadających wykształcenie średnie (technicy),
- przywrócenie pełnych uprawnień budowlanych w zakresie wykonawstwa dla osób posiadających tytuł inżyniera.

Powyższe wnioski zostały przez Zjazd przyjęte i skierowane do rozpatrzenia do Krajowej Rady PIIB.

Relacja i zdjęcia:
Danuta Gawęcka

Delegaci WOIIB

MTP INSTALACJE 2012

Wprowadzone certyfikaty energetyczne budynków spowodowały większe zainteresowanie nowoczesnymi rozwiązaniami związanymi z oszczędzaniem szeroko rozumianej energii. W nowoczesnym budownictwie ważne jest zastosowanie rozwiązań, które pozwolą efektywnie wykorzystać energię odnawialną.

„Energetyka odnawialna w budownictwie" to był główny temat dwudniowej konferencji, którą wspólnie zorganizowały Wielkopolska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa, Politechnika Poznańska i MTP podczas targów INSTALACJE 2012.

23 kwietnia 2012 r. tematem przewodnim konferencji była „Poprawa parametrów energetyczno-ekologicznych źródeł ciepła w budownictwie".

Pierwszych wykład **„Wymagania ustawowe dotyczące źródeł ciepła"** wygłosił prof. dr hab. inż. Edward Szczechowiak z Politechniki Poznańskiej. Omówił m.in.:

- kierunki zmian wynikających z nowelizowanego prawodawstwa,
- wzrost efektywności energetycznej,
- wzrost wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych,
- sposoby dostarczania energii odnawialnej do budynków,
- odnawialne źródła energii w systemach ciepłowniczych.

Dr inż. Andrzej Górka z Politechniki Poznańskiej przedstawił zebranym referat „Konfiguracja źródła ciepła w aspekcie parametrów ekologicznych i energetycznych".

Mgr inż. Kazimierz Dorna omówił „Przykłady wdrożonych rozwiązań nowoczesnych źródeł ciepła".

24 kwietnia 2012 r., w drugim dniu, odbyły się dwie sesje: „Wentylacja w budynkach energooszczędnych" i „Wody opadowe".

Sesję poświęconą wentylacji rozpoczął swoim wykładem „Znaczenie wentylacji w budynkach" dr inż. Mieczysław Porowski z Politechniki Poznańskiej.

Dr inż. Radosław Górzeński z Politechniki Poznańskiej przedstawił dwa referaty:

1. **„Wentylacja energooszczędna w budownictwie mieszkaniowym"**, a w nim poruszył zagadnienia:
   - wybór sposobu wentylacji,
   - szczelność budynków,
   - wentylacja naturalna i hybrydowa,
   - wentylacja mechaniczna,
   - gruntowe wymienniki ciepła.
2. **„Rozwiązania wentylacji w budynku edukacyjnym"** zostały szczegółowo omówione na przykładzie zrealizowanego budynku Centrum Mechatroniki, Biomechaniki i Nanoinżynierii Politechniki Poznańskiej.

W sesji poświęconej wodom opadowym wygłoszono 3 referaty.

„Opłaty za odprowadzanie wód opadowych" to temat, który wspólnie zreferowali: dr inż. Henryk Bylka i dr inż. Julian Skiba. Przedmiotem referatu były uwarunkowania organizacyjne, prawne i ekonomiczne, związane z pobieraniem opłat za odprowadzanie wód opadowych i roztopowych.

Dr hab. inż. Marek Sowiński omówił **„Problem odprowadzania wód opadowych".** W swoim wystąpieniu poruszył zagadnienia:

1. Metoda granicznych natężeń.
2. Formuły do wyznaczania natężenia deszczu.
3. Częstotliwość obliczeniowa.
4. Analiza wrażliwości:
   - Cel i zakres,
   - Testowany system,
   - Wyniki symulacji dla wybranych parametrów systemu.
5. Weryfikacja metody granicznych natężeń:
   - Cel i zakres,
   - Przykładowy system,
   - Wyniki symulacji – hydrogramy odpływu.

Inż. Marcin Krawczyk przedstawił referat **„Zagospodarowanie wód opadowych w budownictwie jednorodzinnym."**

W trakcie swojego wystąpienia omówił:

1) Charakterystykę wód opadowych i aspekty prawne.
2) Rodzaje zagospodarowania wód opadowych.
3) Rodzaje rozwiązań do zagospodarowania wód opadowych.
4) Sposoby retencji wód opadowych.
5) Systemy ujmowania i rozprowadzania zgromadzonych zasobów wód opadowych.
6) Analizę ekonomiczną.

Dyskusje, które wywiązywały się po kolejnych referatach świadczyły z jednej strony o dobrze dobranej tematyce i zainteresowaniu słuchaczy i z drugiej strony o wadze poruszanych problemów prawnych i technicznych związanych z wykorzystaniem źródeł energii odnawialnej w budownictwie.

Relacja i zdjęcia:
Mirosław Praszkowski

Spotkania w delegaturach

Z inicjatywy Prezydium Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w czerwcu zorganizowaliśmy spotkania delegatów i członków Izby z Powiatowymi Inspektorami Nadzoru Budowlanego i dyrektorami Wydziałów Architektoniczno-Budowlanych w powiatach. Spotkania odbyły się we wszystkich delegaturach naszego samorządu zawodowego.

W trakcie zebrań była prezentowana obszerna informacja o osiągnięciach Izby w ciągu 10 lat istnienia oraz omawiano problemy związane z aktualizacją prawa budowlanego.

Należy podkreślić bardzo dobre przygotowanie zebrania w kaliskiej delegaturze oraz rzeczową dyskusję uczestników. W Pile przedstawiono nowego opiekuna delegatury, którym został kol. Apolinary Teleżyński. W Lesznie i Gnieźnie w obradach uczestniczyli parlamentarzyści z województwa wielkopolskiego, którzy byli otwarci na nasze wnioski i postulaty.

W trakcie wszystkich zebrań podnoszono problemy: konieczności zmian w prawie budowlanym i w prawie zamówień publicznych, braku dyscypliny w terminowym rozpatrywaniu spraw przez urzędników oraz instytucje zabezpieczające media. Często poruszanym tematem była różnorodna interpretacja uprawnień budowlanych przez przedstawicieli samorządów terytorialnych. Jednym z podstawowych postulatów było zmniejszenie obciążeń uczestników procesu inwestycyjnego.

Z kolei parlamentarzyści zwrócili uwagę na małą przebojowość Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa w Komisjach Sejmowych, gdzie niejednokrotnie trzeba w sposób zdecydowany bronić swoich racji i wręcz lobbować na rzecz poprawy przepisów dotyczących budownictwa. Senator Gruszczyński jednoznacznie stwierdził, że działania w sprawie poprawy prawa budowlanego są bardzo trudne i czasochłonne.

Omawiano również sprawy szkoleń i rolę Izby w dokształcaniu swoich członków zarówno w tematyce technicznej jak i prawnej oraz przestrzegania zasad etyki przez inżynierów i techników, co często powoduje problemy w relacji z innymi uczestnikami procesu inwestycyjnego.

W Lesznie spotkanie odbyło się w nowych pomieszczeniach delegatury.

Wszystkie wnioski z zebrań zostały przekazane do Zespołu prawno-regulaminowego WOIIB i po przeanalizowaniu będą przekazane do Prezesa Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa Pana Andrzeja Dobruckiego i Krajowej Komisji Prawno-Regulaminowej oraz dalej do Komisji Sejmowych, z powiadomieniem o sprawie naszych wielkopolskich parlamentarzystów.

Jerzy Stroński

KONFERENCJE NAUKOWO-TECHNICZNE WIELKOPOLSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA PODCZAS TARGÓW EXPOPOWER 2012

Wielkopolska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa była współorganizatorem dwóch konferencji naukowo-technicznych podczas Międzynarodowych Targów Energetyki EXPOPOWER 2012 w Poznaniu:

- 8 maja 2012 r. EFEKTYWNOŚĆ ENERGETYCZNA W OŚWIETLENIU – NOWE WYMAGANIA I MOŻLIWOŚCI;
- 9 maja 2012 r. WYBRANE ZAGADNIENIA STACJI ELEKTROENERGETYCZNYCH.

EFEKTYWNOŚĆ ENERGETYCZNA W OŚWIETLENIU – NOWE WYMAGANIA I MOŻLIWOŚCI

8 maja 2012 r. w pawilonie 8A (sala 4) Międzynarodowych Targów Poznańskich odbyła się III Konferencja Naukowo-Techniczna z cyklu „Energooszczędność w oświetleniu" n.t. **EFEKTYWNOŚĆ ENERGETYCZNA W OŚWIETLENIU – NOWE WYMAGANIA I MOŻLIWOŚCI**. Głównymi organizatorami konferencji był Oddział

Prezydium konferencji, fot. M. Praszkowski

Poznański Stowarzyszenia Elektryków Polskich i Wielkopolska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa, natomiast współorganizatorami konferencji był Wydział Elektryczny Politechniki Poznańskiej i Międzynarodowe Targi Poznańskie. Konferencja odbywała się pod patronatem Polskiego Komitetu Oświetleniowego SEP oraz Związku Producentów Sprzętu Oświetleniowego POL-Lighting.

Radzie Programowej III Konferencji przewodniczył Profesor Jacek Hauser z Politechniki Poznańskiej. Ponadto w skład Rady Programowej weszli: sekretarz naukowy – dr inż. Małgorzata Górczewska z Zakładu Techniki Świetlnej i Elektrotermii PP, Profesor Wojciech Żagan z Politechniki Warszawskiej, Profesor Konrad Domke z Politechniki Poznańskiej, dr inż. Jan Grzonkowski – Przewodniczący Polskiego Komitetu Oświetleniowego SEP. Pracami Komitetu Organizacyjnego III Konferencji kierował Członek Prezydium Zarządu OP SEP – mgr inż. Stefan Granatowicz, a sekretarzem organizacyjnym była mgr inż. Renata Kurka – sekretarz Zarządu OP SEP.

Sala obrad, fot. M. Praszkowski

Obrady konferencji otworzył Wiceprezes Zarządu Głównego, a jednocześnie Członek Prezydium Zarządu Oddziału Poznańskiego SEP – Stefan Granatowicz, witając serdecznie przybyłych uczestników i zapraszając do stołu prezydialnego profesorów Jacka Hausera i Wojciecha Żagana oraz doktora Jana Grzonkowskiego. W swym wystąpieniu Kolega Stefan Granatowicz krótko przedstawił tematykę konferencji oraz szczególnie podziękował za działalność organizacyjną sekretarzom konferencji – dr inż. Małgorzacie Górczewskiej i mgr inż. Renacie Kurka.

Pierwszej sesji referatowej przewodniczył Profesor Jacek Hauser. Referat wprowadzający w tematykę konferencji przedstawił Przewodniczący Polskiego Komitetu Oświetleniowego SEP – Jan Grzonkowski. Następnie zaprezentowano referaty tematyczne:

- Wiesława Pabjańczyk (Politechnika Łódzka) – ***Hybrydowe systemy zasilania oświetlenia w technologii LED***.

- Dariusz Szlezak (Philips Lighting Poland S.A.) – ***Sterowanie oświetleniem ulicznym***.
- Dariusz Czyżewski, Wojciech Żagan (Politechnika Warszawska) – ***Monitoring oświetlenia z diodami elektroluminescencyjnymi na ulicy Karmelickiej w Warszawie***.
- Wojciech Żagan, Dariusz Czyżewski (Politechnika Warszawska) – ***Widoczność kolejowych semaforów świetlnych w następstwie planowanej zmiany usytuowania maszynisty w kabinie***.
- Lars-Owe Kron (El-Björn, Szwecja) – ***Jak oszczędzać energię i pieniądze na placu budo*wy**.

Po przerwie, drugiej sesji referatowej przewodniczył Profesor Wojciech Żagan i w sesji tej zaprezentowano następujące referaty:

- Małgorzata Górczewska (Politechnika Poznańska) – ***Nowa norma dotycząca oświetlenia miejsc pracy we wnętrzach***.
- Marcin Bocheński (Siteco Lighting Poland Sp. z o.o.) – ***LED w oświetleniu drogowym - ciągle przyszłość czy już teraźniejszość***.
- Remigiusz Sarbinowski, Tomasz Stachowiak (Kromiss-Bis) – ***Dobór oświetleniowych konstrukcji wsporczych pod oprawy oświetleniowe z uwzględnieniem czynników zewnętrznych***.
- Michał Garkowski (Schréder Polska Sp. z o.o.) – ***Oprawy z diodami LED - prawdy i mity***.

Po zakończeniu prezentacji każdego z referatów wywiązywała się ożywiona dyskusja dotycząca omawianej tematyki.

Prezentowane podczas konferencji referaty zostały wydane drukiem w postaci oddzielnego wydawnictwa opatrzonego numerem ISBN 978-83-932767-2-1. W konferencji uczestniczyło około 150 osób z całego kraju, w tym ponad 60 członków Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. Na zakończenie konferencji wszyscy uczestnicy otrzymali stosowne zaświadczanie OP SEP i WOIIB o udziale w szkoleniu.

WYBRANE ZAGADNIENIA STACJI ELEKTROENERGETYCZNYCH

9 maja 2012 r. w pawilonie 7 (sale G1 i H1) Międzynarodowych Targów Poznańskich odbyła się X Konferencja Naukowo-Techniczna z cyklu „Instalacje elektryczne niskiego, średniego i wysokiego napięcia" n.t. **WYBRANE ZAGADNIENIA STACJI ELEKTROENERGETYCZNYCH**. Głównymi organizatorami konferencji był Oddział Poznański Stowarzyszenia Elektryków Polskich i Wielkopolska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa, natomiast współorganizatorami konferencji były Międzynarodowe Targi Poznańskie oraz ABB Sp. z o.o. Konferencja odbywała się pod patronatem medialnym Wiadomości Elektrotechnicznych, SPEKTRUM – Biuletynu Organizacyjnego i Naukowo-Technicznego SEP, INPE – Miesięcznika Stowarzyszenia Elektryków Polskich oraz elektro-info. Komitetowi Organizacyjno-Programowemu X Konferencji przewodniczył Prezes OP SEP – mgr inż. Kazimierz Pawlicki, a sekretarzem był dr inż. Ryszard Niewiedział – Wiceprezes OP SEP

Sala obrad, fot. M. Praszkowski

i Przewodniczący Sekcji Instalacji i Urządzeń Elektrycznych OP SEP. Ponadto w skład komitetu weszli: dr inż. Andrzej Grzybowski – Przewodniczący Sekcji Energetyki OP SEP, mgr inż. Krzysztof Pałgan – Przedstawiciel ABB oraz członkowie Zarządu Oddziału Poznańskiego SEP.

Obrady konferencji otworzył i obie sesje referatowe poprowadził Prezes Oddziału Poznańskiego SEP – Kazimierz Pawlicki. W pierwszej sesji zaprezentowano trzy referaty, a mianowicie:

- Marcin Dynarzewski, Mariusz Sztolcman (ENEA Operator) – ***Kryteria doboru przekładników prądowych i napięciowych do pomiarów i zabezpieczeń***.
- Marcin Tarnowski, Paweł Radecki (ABB) – ***Przekładniki prądowe i napięciowe w stacjach wysokich napięć***.
- Paweł Kryszpin (ABB) – **Przekładniki prądowe i napięciowe w stacjach średnich napięć**.

Po przerwie, w drugiej sesji przedstawiono dwa referaty, a mianowicie:

- Sławomir Cybulski, Paweł Kłys, Adrian Mrozek (ABB) – ***Energooszczędne transformatory o rdzeniu z blach amorficznych***.
- Elżbieta Niewiedział, Ryszard Niewiedział (WSKM w Koninie) – ***Wpływ oszczędności w stratach energii na wybór transformatorów rozdzielczych SN/nn***.

Po zakończeniu prezentacji każdego z referatów wywiązywała się ożywiona dyskusja dotycząca omawianej tematyki. Referaty prezentowane podczas konferencji zostały wydane drukiem w postaci oddzielnego wydawnictwa opatrzonego numerem ISBN 978-83-932767-3-8. W konferencji uczestniczyło około 160 osób z całego kraju, w tym ponad 60 członków Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa. Na zakończenie konferencji wszyscy uczestnicy otrzymali stosowne zaświadczanie OP SEP i WOIIB o udziale w szkoleniu.

Ryszard Niewiedział
Wiceprezes Oddziału Poznańskiego SEP

Wręczenie decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych w WOIIB

Do samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, które uzyskuje się po zdaniu egzaminu kwalifikacyjnego, należą:
- kierownik budowy,
- kierownik robót,
- inspektor nadzoru inwestorskiego,
- projektant,
- rzeczoznawca,
- inspektor do spraw przeglądów technicznych,
- kierownik robót wyburzeniowych.

Aby ubiegać się o uprawnienia budowlane trzeba spełnić dwa ogólne warunki: po pierwsze – posiadać dyplom ukończenia studiów wyższych pierwszego stopnia (inżynierskie) lub drugiego (magisterskie) oparty o odpowiedni program studiów; po drugie – odbyć stosowną praktykę zawodową, trwającą co najmniej 2 lub 3 lata.

Na wiosenną sesję egzaminacyjną 2012 r. Zarządzeniem Przewodniczącego OKK, zgodnie z regulaminem powołanych zostało **12** Zespołów Kwalifikacyjnych i **24** Zespoły prowadzące egzaminy pisemne i ustne.

Wyniki wiosennej sesji 2012 r. na uprawnienia budowlane

Okręgowa Komisja Kwalifikacyjna WOIIB w sesji wiosennej 2012 r. przyjęła łącznie **276** wniosków o nadanie uprawnień budowlanych, w tym **219** wnioski o przeprowadzenie kwalifikacji:

- w specjalności konstrukcyjno-budowlanej	72
- w specjalności drogowej	50
- w specjalności mostowej	18
- w specjalności instalacyjnej sanitarnej	44
- w specjalności instalacyjnej elektrycznej	28
- w specjalności kolejowej	3
- w specjalności telekomunikacyjnej	3

oraz **57** wniosków z poprzednich postępowań.

Do egzaminu pisemnego w sesji wiosennej przystąpiły łącznie **222** osoby, z czego egzamin ten zdało **200** osób, co stanowi **90,09%.**

Do egzaminu ustnego przystąpiło **229** osób a wynik pozytywny uzyskało **186** osób**,** co stanowi **81,22%,** dopuszczonych do egzaminu.

Egzamin na uprawnienia budowlane z wynikiem pozytywnym zaliczyło w sesji wiosennej 2012 r. - 186 osób.

Wręczenie decyzji

Uroczyste wręczenie decyzji o nadaniu uprawnień budowlanych w sesji wiosennej 2012 r. odbyło się w piątek **29 czerwca 2012 r.:**

- **o godz. 10:00** dla specjalności: architektonicznej, konstrukcyjno-budowlanej, instalacyjnej elektrycznej, kolejowej i telekomunikacyjnej.
  Za uzyskanie najlepszych wyników podczas sesji egzaminacyjnej nagrodę otrzymał mgr inż. Mikołaj Łukasik – specjalność konstrukcyjno-budowlana.
- **o godz. 12:00** dla specjalności drogowej, mostowej, instalacyjnej sanitarnej.
  Za uzyskanie najlepszych wyników podczas sesji egzaminacyjnej nagrodę otrzymał mgr inż. Tomasz Skibiński – specjalność instancje sanitarne.

Nagrody oraz decyzje o nadaniu uprawnień budowlanych wręczali: przewodniczący okręgowej rady WOIIB – mgr inż. Jerzy Stroński oraz przewodniczący okręgowej komisji kwalifikacyjnej – dr inż. Daniel Pawlicki. Następnie wszyscy młodzi inżynierowie złożyli uroczyste ślubowanie.

Kolejna sesja egzaminacyjna - jesienna 2012 r. rozpocznie się **23 listopada 2012** r. Informujemy, że w celu wzajemnego poszanowania czasu pracy i poprawy organizacji przyjmowania wniosków na uprawnienia budowlane, osoby ubiegające się o nadanie uprawnień, począwszy od sesji jesiennej 2012 r., proszone są o wcześniejsze elektroniczne zarejestrowanie się. Przyjmowanie dokumentów odbywać się będzie w terminie zadeklarowanym i przyjętym przez program rejestracji elektronicznej.

Informujemy, że termin przyjmowania wniosków o nadanie uprawnień budowlanych przed każdą sesją jest zdeterminowany wymogami proceduralnymi ich dotrzymania wg przepisów prawnych - Kodeksu Postępowania Administracyjnego – w tym zawiadomienia kandydatów o wyniku przeprowadzonej kwalifikacji, możliwości odwołań czy możliwości dotrzymania terminów wypełnienia postanowień w zakresie dokumentowania praktyki i możliwości przystąpienia do tej sesji egzaminacyjnej, na którą składano dokumenty.

Przewodniczący OKK WOIIB
dr inż. Daniel Pawlicki

Lista osób, które uzyskały uprawnienia budowlane

I. SPECJALNOŚĆ ARCHITEKTONICZNA:

- do projektowania zakres ograniczony:

mgr inż. Andrzej Matusiak

II. SPECJALNOŚĆ KONSTRUKCYJNO-BUDOWLANA:

- do kierowania bez ograniczeń:

mgr inż. Michał Babiak
mgr inż. Adam Baranowski
mgr inż. Przemysław Białas
mgr inż. Mariusz Chmielewski
mgr inż. Cezary Chojnowski
mgr inż. Sylwia Czajkowska-Popławska
mgr inż. Przemysław Czubak
mgr inż. Damian Dębosz
mgr inż. Arkadiusz Guźniczak
mgr inż. Łukasz Janek
mgr inż. Marta Kasprzak
mgr inż. Błażej Kiełbiowski
mgr inż. Łukasz Krawczyk
mgr inż. Tomasz Kubicki
mgr inż. Katarzyna Kulas
mgr inż. Marcin Kuśnierek
mgr inż. Adam Liszczyński
mgr inż. Andrzej Łuczak
mgr inż. Tomasz Matczak
inżynier Wojciech Olczyk
mgr inż. Magdalena Paluch
mgr inż. Natalia Przysiuda
mgr inż. Ewa Rewers
mgr inż. Konrad Rószczka
mgr inż. Kamil Serkowski
mgr inż. Rafał Sobczak
mgr inż. Mariusz Sochacki
mgr inż. Szymon Szewczak
mgr inż. Łukasz Szymanowski
dr inż. Paweł Szymański
mgr inż. Tomasz Toboła
mgr inż. Mateusz Walas
mgr inż. Eugeniusz Waszkiel
mgr inż. Wojciech Wąsowicz
mgr inż. Paweł Włodarczyk
mgr inż. Piotr Wojdecki
mgr inż. Joachim Wróbel
mgr inż. Grzegorz Wróblewicz
mgr inż. Paweł Zieliński

- do projektowania bez ograniczeń:

mgr inż. Dariusz Andrzejewski
mgr inz Jan Domagała
mgr inz Piotr Dryjański
mgr inz Rafał Dudek
mgr inż. Łukasz Kaźmierczak
mgr inż. Krzysztof Krawczyk
mgr inż. Mikołaj Łukasik
mgr inż. Marcin Nawrot
mgr inż. Damian Piotrowski
mgr inż. Łukasz Stodolny
mgr inż. Monika Tomaszewska
mgr inż. Małgorzata Ważbińska
mgr inż. Piotr Włodarczak

- do projektowania i kierowania bez ograniczeń:

mgr inż. Przemysław Brąberek
mgr inż. Paweł Brudło
mgr inż. Jacek Graczyk
mgr inż. Monika Wojciechowska-Lach

- do kierowania zakres ograniczony:

technik Przemysław Cholewa
technik Piotr Janikowski
technik Łukasz Jankowski
inżynier Przemysław Vogel
inżynier Maciej Żurawka

- do projektowania i kierowania zakres ograniczony:

mgr inż. Grzegorz Spochacz
inżynier Tomasz Szklarski

- do projektowania zakres ograniczony:

mgr inż. Marcin Pawłowski

III. SPECJALNOŚĆ DROGOWA:

- do kierowania bez ograniczeń:

mgr inż. Artur Bianek
inż. Adam Chmielewski
mgr inż. Wojciech Furmaniak
mgr inż. Paweł Głazik
mgr inż. Sandra Pikuła
mgr inż. Bartosz Janachowski
mgr inż. Norbert Jędrysiak
mgr inż. Kamil Kacprzak
mgr inż. Jarosław Krzyżański
mgr inż. Artur Lewandowski
mgr inż. Tomasz Maćkowiak
mgr inż. Paweł Matysik
mgr inż. Leszek Minc
mgr inż. Przemysław Perz
mgr inż. Tobiasz Potrawiak
mgr inż. Agnieszka Rolewska
mgr inż. Piotr Romańczyk
mgr inż. Dominik Różycki
mgr inż. Łukasz Ruminkiewicz
mgr inż. Paweł Sołecki
mgr inż. Krzysztof Skrzypek
mgr inż. Hanna Wielebska
mgr inż. Łukasz Wiśniewski
mgr inż. Łukasz Zapart
mgr inż. Marcin Ziegler

- do projektowania bez ograniczeń:

mgr inż. Gniewomir Dziadek
mgr inż. Konrad Ratajszczak
mgr inż. Tomasz Szadzik
mgr inż. Kamila Szczepkowska-Majtas
mgr inż. Tomasz Witczak

- do projektowania i kierowania bez ograniczeń:

mgr inż. Krzysztof Kautz
mgr inż. Dariusz Kosmaczewski
mgr inż. Krzysztof Nowacki
mgr inż. Wojciech Prysiażny

IV. SPECJALNOŚĆ MOSTOWA:

- do kierowania bez ograniczeń:

mgr inż. Wojciech Adamczak
mgr inż. Wojciech Andrejczyn
mgr inż. Szymon Błażejczyk
mgr inż. Marcin Bucki
mgr inż. Agnieszka Buczyńska-Piguła
mgr inż. Artur Krzemiński
mgr inż. Krzysztof Kuczyński
mgr inż. Piotr Rakowicz
mgr inż. Margareta Szymkowiak -Matuszak
mgr inż. Krzysztof Wiese
mgr inż. Paweł Zegar

- do projektowania bez ograniczeń:

mgr inż. Karol Sosnowski
mgr inż. Damian Ziółkowski

- do projektowania i kierowania bez ograniczeń:

mgr inż. Grzegorz Siwiak

- do kierowania zakres ograniczony:

inż. Piotr Stachowiak

V. SPECJALNOŚĆ SANITARNA:

- do kierowania bez ograniczeń:

mgr inż. Andrzej Adamek
mgr inż. Jakub Błaszczak
mgr inż. Bartosz Cyba
mgr inż. Arkadiusz Czechorowski
mgr inż. Michał Doroszewski
mgr inż. Mikołaj Grześkowiak
mgr inż. Albert Gwizdek
mgr inż. Marcin Janusiewicz
mgr inż. Jakub Jaworowicz
mgr inż. Mateusz Józefiak
mgr inż. Maciej Kanoniczak
mgr inż. Krystian Karczewski
mgr inż. Waldemar Krząstek
mgr inż. Przemysław Maciejewski
mgr inż. Sebastian Maćkowski
mgr inż. Paweł Pietraszek
mgr inż. Remigiusz Porada
mgr inż. Piotr Skory
mgr inż. Łukasz Skrzypczak
mgr inż. Iwona Szymankiewicz
mgr inż. Rafał Trudzik
mgr inż. Bogdan Załoga
mgr inż. Marek Ziarnek

- do projektowania bez ograniczeń:

mgr inż. Wojciech Cieszyński
mgr inż. Dorota Jahns
mgr inż. Maciej Jensz
mgr inż. Przemysław Kapłon
mgr inż. Joanna Pokorska
mgr inż. Grzegorz Rodziewicz
mgr inż. Rafał Wesołowski
mgr inż. Przemysław Wygralak

- do projektowania i kierowania bez ograniczeń:

mgr inż. Krzysztof Borczyk
mgr inż. Jolanta Matyjasik
mgr inż. Bartłomiej Michalski
mgr inż. Piotr Olkiewicz
mgr inż. Tomasz Radniecki
mgr inż. Ryszard Rozwadowski
mgr inż. Tomasz Skibiński
mgr inż. Albert Smucerowicz
mgr inż. Katarzyna Terlecka

VI. SPECJALNOŚĆ ELEKTRYCZNA:

- do kierowania bez ograniczeń:

mgr inż. Zbigniew Badowski
mgr inż. Michał Dąbrowski
mgr inż. Jakub Jeńć
mgr inż. Przemysław Kaczor
mgr inż. Mateusz Kowalski
mgr inż. Maciej Ławniczak
mgr inż. Michał Mielcarek
mgr inż. Szymon Pietrowski
mgr inż. Marek Rewers
mgr inż. Zdzisław Serek
mgr inż. Jakub Szymański
mgr inż. Wojciech Wendland

- do projektowania bez ograniczeń:

mgr inż. Karol Jańczak
mgr inż. Grzegorz Jarysz
mgr inż. Michał Kapka
mgr inż. Krzysztof Maćkowiak
mgr inż. Jarosław Niedzielski
mgr inż. Andrzej Stanisławowski

- do projektowania i kierowania bez ograniczeń:

mgr inż. Dariusz Jankowski
mgr inż. Tomasz Lach
mgr inż. Łukasz Matuszewski
mgr inż. Maciej Olszanowski
mgr inż. Dominika Rohde-Serba
mgr inż. Dawid Serba

- do kierowania zakres ograniczony:

inżynier Michał Bączyk

- do projektowania zakres ograniczony:

inżynier Maciej Jaskulski

VII. SPECJALNOŚĆ KOLEJOWA:

- do kierowania bez ograniczeń:

mgr inż. Szymon Rutkowski
mgr inż. Tomasz Waldowski

- do projektowania bez ograniczeń:

mgr inż. Marek Kozłowski

VIII. SPECJALNOŚĆ TELEKOMUNIKACYJNA:

- do projektowania i kierowania bez ograniczeń:

mgr inż. Dawid Szłapka

- do projektowania zakres ograniczony:

inżynier Karol Ratajczak
mgr inż. Mariusz Rudnicki

„Śpieszmy się kochać ludzi tak szybko odchodzą…”
Ks. Jan Twardowski

Z żalem informujemy, że z szeregów członków Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa odeszli Koledzy:

ŚP

Jan BACA - Wyrzysk
Jan CISZEWICZ - Piaski
Krzysztof Andrzej DORNOWSKI - Poznań
Zdzisław DRUKARCZYK - Krotoszyn
Wojciech DUDEK- Krotoszyn
Sylwester FRANKOWSKI - Gniezno
Lech JAGIELSKI - Poznań
Leonard JANIAK - Leszno
Jan KRAWCZYK - Poznań
Adam MILEWSKI - Chodzież
Jerzy PIASECKI - Kamionek
Wiesław PRAUZA - Konin
Henryk PTASZYŃSKI - Krzemieniewo
Andrzej SUSKI - Poznań
Władysław SZWAJCA - Poznań
Jan TROCZYŃSKI - Luboń
Zbigniew WŁODARCZYK - Leszno
Józef WYTYCH - Kalisz

„L'oeil de boeuf"

Już po raz trzeci grupa młodzieży z Polski wyjechała do Francji. Jest to kontynuacja projektu.

„Po praktykę do Europy", który nieprzerwanie trwa od 2009 roku między Centrum Kształcenia Zawodowego (CFA) w Arches k/Epinal, a Zespołem Szkół Ponadgimnazjalnych nr 3 w Gnieźnie. Dodać należy, że wszystko jest możliwe dzięki współpracy pomiędzy Federacją Budownictwa i Prac Publicznych w Epinal a Wielkopolską Okręgową Izbą Inżynierów Budownictwa w Poznaniu.

Tym razem projekt został skierowany do uczniów uczących się w zawodzie murarz. Z naszej strony w wymianie wzięli udział uczniowie technikum budowlanego i jeden murarz. We Francji przebywaliśmy od 22 do 27 kwietnia 2012 roku. Zajęcia odbywały się w warsztacie murarstwa pod fachowym okiem nauczyciela praktycznej nauki zawodu Christhope'a Valonce, który opracował projekt okna charakterystycznego dla architektury Lotaryngii nazywany „L'oeil de boeuf" tłum. z franc. „Bawole Oko". Pierwszego dnia pobytu młodzież zwiedziła warsztaty CFA m.in.: warsztat malarstwa, brukarstwa, posadzkarstwa, stolarstwa i konstrukcji drewnianych, montera suchej zabudowy, montera instalacji gazowych i wodnokanalizacyjnych. Młodzież z Polski otrzymała potrzebną odzież i obuwie robocze dzięki przychylności dyrektora CFA - Raoula Marcadell'a.

Młodzież francusko-polska została zapoznana z przygotowanym projektem zadania, które miała wykonać. Uczniowie pracowali w mieszanych grupach Francuzi z Polakami. Na posadzce został wytrasowany narożnik ściany, który uczniowie wymurowali z pustaków z keramzytu na zaprawie cementowej (nie zawsze jest możliwość pracy z właściwymi i wysokogatunkowymi materiałami budowlanymi zważywszy na wysokie koszty utrzymania warsztatów, ale mimo to uczniowie mają wspaniałą możliwość ćwiczenia przed konkretną pracą na budowie).

Nadproże nad oknem wykonaliśmy jako monolityczne, każdy z uczniów pracował przy gięciu stali na strzemiona i późniejszym mocowaniu drutem wiązałkowym do prętów zbrojenia głównego. Inny zespół w tym samym czasie przygotowywał odpowiednią formę do wykonania okna. Następnie młodzież murowała po krążynie ozdobny pas z cegieł klinkierowych z kolorową spoiną (tutaj często stosuje się w tym celu cegłę cieniowaną). Pozostałą część wyodrębnioną deskowaniem wypełniono mieszanką betonową, którą odpowiednio zagęszczono. Zważywszy na zachowanie właściwych przerw technologicznych do wykonania naszej ściany musieliśmy użyć okna już przygotowanego wcześniej. Po właściwym osadzeniu i wyprawieniu okna kolejnego dnia położono ozdobny tynk. Na początku jak zwykle pojawiła się bariera językowa, która szybko została przełamana dzięki zaangażowanej i radosnej pracy młodzieży. Przez cały czas pobytu mogliśmy liczyć na fachową pomoc naszego tłumacza francuskiego – panią Anetę Oleszek. Po raz kolejny prace zostały tak pokierowane, aby przybliżyć młodzieży z Polski to co najcenniejsze w dziedzictwie kultury Lotaryngii i Alzacji. Młodzież nasza chętnie uczyła się stosować inne rozwiązania w technologii wykonania prac murarskich. Praca odbywała się codziennie w atelier murarstwa od rana do południa, później obiad w szkolnej stołówce w towarzystwie nauczycieli i uczniów.

Po południu był czas na rozrywkę i zwiedzanie. Na początek pojechaliśmy do urokliwego miasteczka Remiremont położonego nad rzeką Mozelą. Zwiedziliśmy kościół św. Piotra, który pierwotnie był pierwszym klasztorem dla kobiet założonym w Lotaryngii i jedną z najbogatszych instytucji religijnych dla kobiet w Europie. Miało to swój początek wraz z pojawieniem się chrześcijaństwa w Wogezach pod koniec VI wieku. Odwiedziliśmy również Muzeum Obrazków Imagine d'Epinal, po powrocie z którego młodzież otrzymała pamiątkowy obraz przygotowany specjalnie dla CFA. Odbyliśmy przejażdżkę i spacer wzdłuż Mozeli – później pasmem Wogezów; podziwialiśmy piękne widoki i wodospady. Jak co roku pojechaliśmy do Nancy, zobaczyliśmy pomnik króla polskiego Stanisława Leszczyńskiego, któremu Ludwik XV oddał we władanie Lotaryngię – plac, który Stanisław Leszczyński zbudował w Nancy noszący dziś jego imię, uchodzi za jeden z najpiękniejszych placów w Europie i jest na liście Światowego Dziedzictwa UNESCO. Francuzi zaprosili nas również na uroczystą kolację do restauracji La Geromoise w Gerardmer, gdzie mieliśmy okazję spróbować dań tradycyjnej kuchni francuskiej z tych właśnie okolic. Entuzjazmu nie brakowało przy bowlingu i kartingu.

Końcowy odbiór prac nastąpił ostatniego dnia naszego pobytu we Francji, na którym obecny był prezes Federacji BTP Daniel Virion. Wszyscy otrzymaliśmy w prezencie przysmaki Lotaryngii, z których największym symbolem jest mirabelka i przetwory z niej. Nasza szkoła ZSP nr 3 wzbogaciła się o piękne godło, które zostanie powieszone na honorowym

miejscu, to prezent uczniów i nauczycieli z Francji wykonany w postaci pięknej mozaiki zamkniętej w drewnianej ramie.

Cieszymy się, że udało nam się po raz kolejny zorganizować wymianę młodzieży. Należy zauważyć nieoceniony wkład wielu życzliwych osób i instytucji bez których ta wymiana nie byłaby możliwa. Dziękujemy wszystkim, którzy włączyli się w organizację tego przedsięwzięcia, mając nadzieję na dalszą pomoc. Wracając z Francji podczas długiej podróży można było dostrzec pomimo zmęczenia zadowolenie na twarzach uczniów. Bardzo cieszy ten fakt, bo wtedy oczywistym staje się - naprawdę było warto.

Relacja i zdjęcia:
Małgorzata Kurkowska

Wywiad z Piotrem Koczwarą,

członkiem Prezydium Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej, o historii i współczesności nadawania uprawnień budowlanych

Mgr inż. bud. Piotr Koczwara jest absolwentem Politechniki Gdańskiej. 30 lat pracy zawodowej. Posiada uprawnienia budowlane w zakresie projektowania i wykonawstwa. Jest również rzeczoznawcą budowlanym.

Od początku powstawania samorządu zawodowego współtworzył zasady przeprowadzania egzaminów na uprawnienia budowlane w PIIB. Jest członkiem Prezydium Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej.

M.P. *W tym roku mija dziesięć lat funkcjonowania samorządu zawodowego inżynierów budownictwa. Jak w tej perspektywie czasowej, według Pana, zmieniały się zasady nadawania uprawnień budowlanych?*

Piotr Koczwara.

Jeszcze nim powstał samorząd zawodowy inżynierów budownictwa uczestniczyłem w pracach komisji nadających uprawnienia, które były powoływane przy Urzędzie Wojewódzkim w Gorzowie Wielkopolskim. Kursy przygotowawcze do egzaminów na uprawnienia budowlane organizował gorzowski oddział PZITB.

Wtedy egzaminy odbywały się na podstawie modelowych rozwiązań, które powstawały w urzędach wojewódzkich. W różnych województwach obowiązywały różne kryteria. Pierwotnie zapisy ustawy wskazywały konieczność zdawania egzaminu na uprawnienia budowlane ze znajomości przepisów prawnych. Z biegiem czasu zmieniono zapis ustawowy i rozszerzono egzamin o elementy praktyki zawodowej. W świetle ustawy z 1994 r. dokumentowano przebieg praktyki zawodowej w formie książki praktyki.

Powstanie samorządu zawodowego inżynierów budownictwa spowodowało ujednolicenie w całej Polsce procedur przygotowania do egzaminu oraz przeprowadzania egzaminu na uprawnienia budowlane.

Możemy śmiało dziś powiedzieć, że realizujemy egzaminy wg. modelu wrocławskiego. Mgr inż. Bronisław Wosiek z DOIIB z Wrocławia opracował model, który został przyjęty w całej Polskiej Izbie Inżynierów Budownictwa. Wyraźnie określono regulaminy organizacji egzaminów na uprawnienia budowlane, które czytelnie określiły procedury i standardy egzaminacyjne. I po raz pierwszy ujednolicono ten proces w całym kraju. Założeniem było również stworzenie w Okręgowych Komisjach Kwalifikacyjnych zespołów, w których znajdą się inżynierowie z dużym doświadczeniem zawodowym (podwójne uprawnienia i tytuł rzeczoznawcy budowlanego) i inżynierowie z doświadczeniem dydaktycznym (szkoły wyższe), a także osób, które pracowały w urzędach wojewódzkich przy uprawnieniach budowlanych. Taka reprezentacja Okręgowych Komisji Kwalifikacyjnych pozwoliła na sprawne przeprowadzenie pierwszych postępowań kwalifikacyjnych. Na szczeblu krajowym w KKK przypomnieć należy wkład naszych kolegów inżynierów z doświadczeniem dydaktycznym i jednocześnie rzeczoznawców budowlanych z Warszawy, którzy wbijali nam do głowy co to jest test jednokrotnego wyboru, tj.: prof. dr hab. inż. Henryka Zobla oraz Tego co nas uczył kultury demokracji i grupowego działania, tj. prof. dr hab. inż. Zbigniewa Kledyńskiego (pierwszego przewodniczącego KKK).

W założeniach organizacyjnych przyjęto również stworzenie bazy 3000 pytań egzaminacyjnych. Tego poziomu nie udało się nigdy osiągnąć. Powodem tego były częste zmiany przepisów prawa budowlanego, szczegółowych zapisów ustawowych, rozporządzeń itp. Ale dzięki temu są przynajmniej bardzo aktualne.

M.P. *W kraju zachodzą dynamiczne zmiany, które również nie ominęły szkolnictwa wyższego. Proszę powiedzieć, jak z punktu widzenia Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej wyglądają różnice programowe szkół w stosunku do wymogów ustawowych zawodu inżyniera budownictwa?*

Piotr Koczwara.

Możemy powiedzieć, że bez konsultacji, mimo obowiązku ustawowego, mimo obowiązujących aktów prawnych związanych z kształceniem, rząd przyjął system boloński jako obowiązujący model kształcenia.

Z naszych doświadczeń jasno wynika, że ten model nie powinien być stosowany w procesie kształcenia inżyniera. Jest wręcz niemożliwe by w 3,5 roku, w sposób profesjonalny wykształcić inżyniera tylko z praktyką studencką, bez możliwości sprawdzenia zdobywanej wiedzy w biurze projektów lub na budowie. Niestety, na sposobie kształcenia przyszłych inżynierów cieniem kładzie się model edukacji uniwersyteckiej, gdzie książka, notatki i długopis są głównym narzędziem zdobywania wiedzy. Inżyniera w taki sposób nie da się dobrze wykształcić. Potrzebna jest praktyka, kontakt z doświadczonymi fachowcami, którzy podpowiedzą najlepsze rozwiązania techniczne i zastosowania różnych materiałów.

Dodatkowe komplikacje powoduje dwustopniowy system kształcenia. Wyobraźmy sobie sytuację, że absolwent AGH z tytułem inżyniera (według obecnego systemu - licencjata) ze specjalnością wydobycie gazu chce kontynuować studia magisterskie na specjalności instalacyjno-sanitarnej. Tutaj zaczynają się problemy związane z różnicami programowymi poszczególnych uczelni a wymogami formalnymi danej specjalności zawodowej w budownictwie. Myślę, że powinien jednak być pewien okres wyrównawczy dla tych osób, które chcą kontynuować naukę a tytuł inżyniera zdobyły na innych nietechnicznych specjalnościach i uczelniach, nawet gdyby przykład AGH nie był do końca trafny.

Polska Izba Inżynierów Budownictwa, jako jedyny w Polsce samorząd zawodowy, pod kierownictwem wybitnego inżyniera i rzeczoznawcy budowlanego oraz nauczyciela akademickiego prof. dr hab. inż. Kazimierza Szulborskiego oraz nieżyjącego już wybitnego inżyniera i rzeczoznawcy budowlanego oraz nauczyciela akademickiego prof. dr hab. inż. Mieczysława Króla opracowała niezbędny zakres kierunków kształcenia w zawodach inżyniera budownictwa.

Powinniśmy, myślę tu o wszystkich izbach okręgowych, zewrzeć szeregi i wspólnie oddziaływać na parlamentarzystów, by podjęli działania legislacyjne dotyczące zmiany rozporządzenia w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie z uwagi na sposób kształcenia. Dowolność nazewnictwa kierunków kształcenia realizowana przez niektóre uczelnie zamyka ich absolwentom drogę do uzyskania uprawnień budowlanych. Powoduje to określone komplikacje życiowe i zawodowe dla tych inżynierów. Zdaję sobie również sprawę, że nie będzie to łatwe ze względu na chociażby skromną reprezentację **środowiska inżynierów budownictwa w Sejmowej Komisji Infrastruktury.**

M.P. *Z perspektywy minionych 10 lat i z doświadczeń członka krajowej i okręgowej komisji kwalifikacyjnej proszę o podzielenie się refleksją: największy sukces - największa porażka.*

Piotr Koczwara.

Bezspornie, największym sukcesem całej Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa jest wypracowanie modelu przygotowań i samego przebiegu egzaminu na uprawnienia budowlane. Minione dziesięć lat pozytywnie zweryfikowały główne założenia i koncepcje programowe, które kształtowały się w początkach funkcjonowania samorządu zawodowego inżynierów budownictwa.

Polska Izba Inżynierów Budownictwa jest jedynym organem, który może i robi to nawet bardzo sprawnie, bronić polskich inżynierów przed zbytnim rozprzestrzenieniem się usług transgranicznych w naszym kraju. Z naszych doświadczeń wynika, że wielu inżynierów, szefów danych projektów nie posiada wiedzy inżynierskiej, doświadczenia zawodowego niezbędnych przy realizacji tych inwestycji. Dodatkowy warunek, znajomość języka polskiego na poziomie komunikacyjnym bywa również dość poważną barierą przed wejściem inżynierów z innych krajów na nasz rynek pracy.

Myślę, że w kategorii porażki możemy mówić o bardzo słabym oddziaływaniu naszej izby na czynniki ustawodawcze. Tak ogólnie sprawnie działamy, wypracowujemy, jako praktycy, określone koncepcje zmian ustawodawczych dotyczących przepisów prawa budowlanego i przepisów towarzyszących oraz innych ustaw związanych z budownictwem a nie możemy przebić się z tymi sprawami do Sejmowej Komisji Infrastruktury. Brakuje nam chyba zorganizowanego lobbingu inżynierów budownictwa by móc sprawnie współpracować przy tworzeniu kolejnych zmian przepisów.

M.P. *Proszę o dokończenie zdania. Według mnie, współczesny inżynier budownictwa to…*

Piotr Koczwara.

To przede wszystkim budowniczy. To dzięki pracy jego głowy i rąk wychodzi z ziemi to, co ma określony kształt i określone przeznaczenie użytkowe. To lider pracy zespołowej. Tylko dzięki takiej pracy można zrealizować wszystkie ambitne przedsięwzięcia inwestycyjne. To także człowiek posiadający określoną wiedzę i praktykę zawodową ale również dbający o stałe poszerzanie tych umiejętności. Praktyka wskazuje że inżynier budownictwa radzi sobie zawsze także w innych dziedzinach jeżeli przyjdzie mu w nich pracować.

M.P. *Dziękuję za rozmowę.*

Rozmawiał i zdjęcie:
Mirosław Praszkowski

Wielkopolski budowlaniec

To przecież moje miasto,

tu żyję i ten ślad mojej działalności zawodowej pozostanie po mnie

Tym razem rozmowa odbędzie się we Wrześni, mieście położonym 50 km od Poznania. Najstarsza wzmianka źródłowa o Wrześni pochodzi z 1256 r. i występuje w dokumencie wydanym w Poznaniu. Września jako miasto - civitas - po raz pierwszy została wymieniona w liście biskupa krakowskiego Bodzanty z rodu Porajów w 1357 r. Lokacja miasta nastąpiła w poł. XIV w. Miasto rozwinęło się wzdłuż traktu handlowego łączącego Kalisz z Gnieznem, opodal skrzyżowania ze szlakiem Poznań – Łęczyca. Korzystne położenie miasta sprzyjało rozwojowi handlu i rzemiosła.

We Wrześni rozmawiam z technikiem budowlanym Marianem Podsadnym, który przebudowywał i remontował kilkanaście zakładów przemysłowych w Wielkopolsce a także Szpital Powiatowy we Wrześni.

Techn. bud. Marian Podsadny ukończył w 1977 r. Policealne Studium Budowlane w Poznaniu. Od początku swojej kariery zawodowej pracował na różnych budowach w Wielkopolsce. Jako kierownik grupy robót nadzorował rozbudowę lub przebudowę wielu znanych zakładów przemysłowych, m.in.: HCP CEGIELSKI, Zakłady Mięsne w Poznaniu, w Gnieźnie oraz w Środzie Wielkopolskiej.

Od 1991 r. posiada uprawnienia budowlane w zakresie konstrukcyjno-budowlanym do kierowania robotami i w ograniczonym zakresie do projektowania. Członek Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa od 2003 r.

Żona – Anna – ekonomistka pracuje w Urzędzie Skarbowym we Wrześni. Syn Marcin – jest mgr ekonomii i prowadzi biuro rachunkowe. Córka Kasia – mgr inż. bud. pracuje jako nauczyciel przedmiotów zawodowych w Zespole Szkół Politechnicznych we Wrześni a najmłodsza córka Monika – mgr filologii polskiej i angielskiej aktualnie pracuje w Irlandii.

Poprosiłem o odpowiedź na 5 pytań.

Wybrałem zawód budowlany, gdyż …

Marian Podsadny.

Poszukując pomysłu na swoje życie zawodowe próbowałem swoich sił w kilku zawodach. Okazało się, że w branży budowlanej czuję się najlepiej. Jako że, pochodzę z powiatu pleszewskiego, podjąłem pracę w Miejskim Przedsiębiorstwie Gospodarki Komunalnej w Pleszewie. Po ślubie przeniosłem się do Wrześni, również do MPGK. Tutaj pracowałem przy remontach budynków mieszkalnych. Podczas reorganizacji administracyjnej województw przeprowadzono również reorganizację przedsiębiorstw gospodarki komunalnej. Miałem propozycję do kontynuowania pracy w Gnieźnie lecz ze względów osobistych pozostałem we Wrześni i podjąłem pracę w Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej w zakładzie remontowo-budowlanym. Z tym zakładem byłem związany do 1993 roku. Niestety, dopadły mnie kłopoty zdrowotne. Musiałem na dwa lata zrobić przerwę w pracy zawodowej. Dopiero w 1996 r. wraz z kolegą założyliśmy firmę remontowo-budowlaną. Podjęliśmy prace związane z przebudową hal produkcyjnych, słodowni, dojrzewalni, magazynów w Kompanii Piwowarskiej w Poznaniu. Braliśmy udział również w Robakowie koło Gądek w budowie nowego zakładu Zakładów Mięsnych w Poznaniu a później w pracach remontowych Zakładów Mięsnych w Środzie Wielkopolskiej.

W 2000 r. zmieniłem firmę budowlaną i zakres prac. Teraz moim głównym wyzwaniem zawodowym była realizacja budowy wież telefonii komórkowej. Jako kierownik robót, realizowałem całość prac od fundamentowania do zago-

spodarowania terenu, włącznie z drogami dojazdowymi lub występowałem przy tych realizacjach jako inspektor nadzoru inwestorskiego. Zrealizowaliśmy prawie 30 wież o wysokości od 40 do 75 m. To było wyzwanie, z którym zmierzyłem się z przyjemnością zawodową.

Jako inspektor nadzoru inwestorskiego prowadziłem również termomodernizację obiektów Szpitala Powiatowego we Wrześni.

Osiągnięcia zawodowe i prywatne.

Marian Podsadny.

Wielkich budów nie miałem możliwości realizować. Były jednak i takie, które w tamtych latach miały swoje szczególne znaczenie. Brałem udział w budowie Zakładów Wyrobów Tocznych w Bolechowie. Zakład był częścią HCP Cegielski lecz jego przeznaczeniem była produkcja specjalna dla wojska.

Brałem również udział w budowie piekarni w Czerwonaku koło Poznania. Była to wtedy jedna z najnowocześniejszych piekarni, która wypiekała ponad 16 ton chleba na dobę.

Największym jednak sentymentem darzę sobie realizacje budowy wież telefonii komórkowej. Z budową każdej z nich wiązały się inne wyzwania budowlane. Wszystko zależało od ukształtowania terenu, zwartości podłoża na którym sadowiliśmy poszczególne wieże. Za każdym razem, mimo podobnych założeń konstrukcyjno-budowlanych, nowe wyzwania i nowe zadania. Realizacja dawała nam wielką frajdę i poczucie dobrze spełnionego obowiązku, choć wiązało się to z koniecznością dalekich i długich wyjazdów. Bywało, że pokonywałem w ciągu jednego miesiąca ponad 6 tysięcy kilometrów.

Myślę, że termomodernizacja Szpitala Powiatowego we Wrześni to też etap w moim życiu zawodowym, którym mogę się pochwalić. Patrząc na efekty ekonomiczne dla szpitala, tej realizacji czuję satysfakcję zawodową. To przecież moje miasto, tu żyję i ten ślad mojej działalności zawodowej pozostanie po mnie.

Moim prywatnym sukcesem jest moja rodzina i moje dzieci. Podczas mojego aktywnego życia zawodowego, kiedy realizowaliśmy budowy w różnych zakątkach Wielkopolski czy też Polski, miałem zawsze możliwość powrotu do spokojnego miejsca na ziemi – do moich najbliższych. To jest potrzebne każdemu mężczyźnie, który wykonuje obowiązki zawodowe z dala od domu. Świadomość, że w domu wszystko przebiega sprawnie, bezpiecznie daje siłę do realizacji zawodowych obowiązków. Ciepło emanujące z takiego domu optymistycznie nastraja do dalszego życia. Mam również świadomość, że to także był i jest efekt pracy mojej żony – Anny. Moja rodzina i dom były i są dla mnie najważniejszym miejscem w moim życiu.

Jako ojciec czuję ogromną satysfakcję z dokonań życiowych moich dzieci. Każde z nich poszło swoją drogą życiową, według własnego wyboru.

Inżynier budownictwa, według mnie to…

Marian Podsadny.

To fachowiec w swojej dziedzinie, który posiada dobrze ugruntowaną wiedzę specjalistyczną. Według mnie, młodzi inżynierowie, którzy obecnie przychodzą na budowę mają wiedzę menadżerską, potrafią kierować zespołami ludzkim ale brakuje im niestety elementarnej wiedzy budowlanej. Przy realizacji budowy potrzebna jest znajomość norm budowlanych, kosztorysów itp. a tego właśnie młodym inżynierom brakuje najbardziej. Bywa często i tak, że nie wiedzą gdzie mają szukać potrzebnych im informacji.

Inżynier zlecający przygotowanie pewnych wyliczeń, czy też opracowań technicznych powinien również mieć wiedzę do weryfikacji tych działań, powinien wiedzieć czego oczekuje od swoich podwładnych. Czasem braki podstawowej wiedzy destrukcyjnie wpływają na realizację zadań i wzajemne relacje międzyludzkie.

Interesuję się…

Marian Podsadny.

Moje aktywności dodatkowe skupione są na aktywnym działaniu w Radzie Duszpasterskiej, gdzie służę swoją pomocą przy ewentualnych realizacjach budowlanych, przy organizacji różnych uroczystości kościelnych jak również przy działaniach duszpasterskich. Jestem nadzwyczajnym szafarzem Komunii Świętej.

Bardzo mi zależy…

Marian Podsadny.

Prywatnie, bardzo mi zależy na dalszym utrzymaniu tak dobrych wzajemnych relacji w naszej rodzinie. To dla mnie jest sprawa najważniejsza.

Zawodowo, bardzo mi zależy na przywróceniu roli i znaczenia technika budowlanego w procesie inwestycyjnym. Chciałbym wreszcie doczekać się zmienionych uregulowań prawnych w tym zakresie. Zapomina się, że rola technika budowlanego jest bardzo ważna. Inżynier nie wykona wszystkiego sam a poza tym to nie jest jego rola. Powinniśmy dążyć do przywrócenia odpowiedniego statusu zawodowego techników budowlanych w zapisach prawnych i w życiu zawodowym.

Chciałbym również by wreszcie Polacy potrafili żyć, funkcjonować ze sobą w różnych formacjach w zgodzie, w poszanowaniu swoich praw i siebie nawzajem. Na najniższych szczeblach życia społecznego da się takie prawidłowości zauważyć, niestety im wyższy poziom władzy tym trudniej.

Dziękuję za rozmowę.
Mirosław Praszkowski

DAWNE TARGOWISKA W PRZESTRZENI PUBLICZNEJ

Grecy byli doskonałymi żeglarzami. Miasta najczęściej zakładali nad morzem. Zaczęli je budować w VIII w. p.n.e. Wzorem pierwszych Greków mykeńskich (XVI-XII w. p.n.e.) wznosili je na szczytach wzgórz. Szachownicowy układ ulic zapoczątkowany w Jonii w VII w. p.n.e., w Grecji zaczęto realizować około V w. p.n.e. Model ten podobny do rzymskich obozów wojskowych przyjęli także Rzymianie. Ich istotnym elementem były targowiska.

W starożytnej Grecji i w Rzymie

Jednym z podstawowych etapów projektowania przestrzeni publicznej starożytnych miast był wybór miejsc pod targowiska. Grecy początkowo lokalizowali je poza miejskimi murami, aby odwiedzający ich uzbrojeni sprzymierzeńcy lub obcy, mogli na targowisku zaopatrzyć się we wszystkie potrzebne im rzeczy, bez wpuszczania ich do miasta. Tego rodzaju postępowanie wymuszały względy bezpieczeństwa. Podobnie, choć inaczej, postępowali Fenicjanie z Kartaginy. Wpuszczali cudzoziemców do miasta, w tym na forum i miejskie targowisko, ale uniemożliwiali im poruszanie się po drogach prowadzących do doków okrętowych i innych newralgicznych dla systemu obrony miasta obiektów. W miastach położonych nad morzem lub w rejonie ujścia rzecznego, targowiska budowano przy portach morskich lub rzecznych. Nazywano je emporium [1]. Niektóre miasta jak np. Delos, miały ich kilka. W portach budowano kryte składowiska. W miastach w głębi lądu, targowiska lokalizowano przy głównej ulicy lub w centrum na zbiegu ulic głównych [2].

Pierwszą formą zorganizowanych targowisk w przestrzeni miejskiej, była grecka agora. Stanowiła nie tylko centrum polityczne, administracyjne i religijne ale często i handlowe. Była centralnym placem – rynkiem miejskim - zlokalizowanym przy głównej ulicy miasta. Handel w okresie archaicznym odbywał się równolegle na emporium i agorach miast. Pod koniec tego okresu emporium wraz z krytymi składowiskami przeniesiono na agorę. Z tą chwilą staje się ona oficjalnym targowiskiem funkcjonującym pod kuratelą państwa [1]. Oprócz w/w funkcjonowały też targowiska pograniczne. Handlowali na nich kupcy różnych miast lub Grecy z barbarzyńcami. Okazjonalnie organizowano jarmarki w miejscach kultu religijnego. Szczególną formą targowisk były targowiska obozowe. Powstawały na postojach wojsk lub w czasie oblężenia jakiegoś miasta. Organizowali je ciągnący za armiami wędrowni handlarze (kramarze obozowi), zwani markietanami (mężczyźni) i markietankami (kobiety).

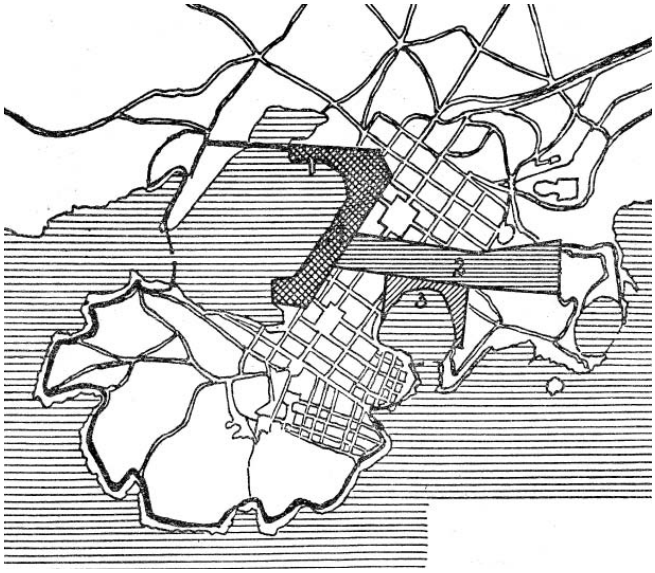

Pireus – w roku 475 p.n.e. Hippodamos z Miletu opracował generalny plan zagospodarowania Pireusu. Wytyczono dzielnice z zabudową szachownicową, ustalono obszar portów: handlowego, wojskowego i pomocniczego. Obszar pomiędzy portami przeznaczono na dzielnice publiczne i handlowe. Targowiska zlokalizowano od strony portu handlowego. Na południe i północ zlokalizowano dzielnice rezydencjonalne. Po raz pierwszy na obszarze Grecji właściwej zastosowano wielką, „hippodamejską", koncepcję urbanistyczną [1].

Wiele informacji o zasadach lokalizacji targowisk, dostarcza traktat Albertiego [3]. Ta jedna z najsłynniejszych prac poświęconych problematyce budownictwa i architektury, przytacza m.in. informacje dotyczące umacniania miast przeciwko ich... mieszkańcom. Alberti przywołuje tu opinię Eurypidesa (ok. 480-407 r. p.n.e.) cyt.: „Eurypides uważa, za rzecz pewną, że tłum jest z natury niezwykle potężnym nieprzyjacielem, który jeśli zechce uciec się do oszustwa i podstępu, staje się niezwalczony". Nie wnikając w starożytne zasady kształtowania przestrzeni publicznej w celu łatwego uśmierzania wewnętrznych zamieszek, warto przytoczyć tu wspomnianą przez Albertiego ogólną zasadę budowy starożytnych miast w tzw. dwóch kręgach. Pierwszy, wewnętrzny, zlokalizowany powinien być w miejscu otwartym, dostępnym ze wszystkich stron, i przeznaczony miał być na targowisko, jatki i innego rodzaju sklepy. W drugim, zewnętrznym, mieli mieszkać bogaci patrycjusze. Czym się kierowano zalecając takie właśnie rozmieszczenie tych dwóch środowisk społecznych? Otóż kupcy i rzemieślnicy na targowiskach, a w szczególności masarze, rzeźnicy i kucharze oraz ludzie innej profesji (np. kowale, kołodzieje, stolarze) wyposażeni byli w liczne młoty, siekiery, topory, tasaki, noże, szpikulce, haki i inne potrzebne w ich pracy ostre narzędzia, co czyniło

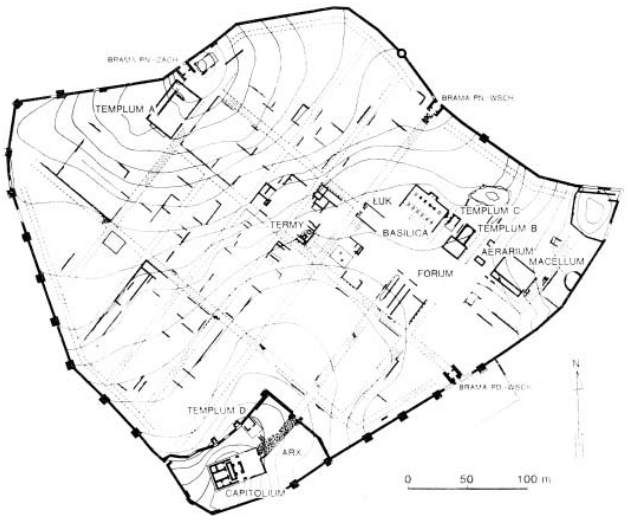

Cosa – miasto założone w 273 r. p.n.e., dla rzymskich osadników wojskowych. Położone ca 140 km na pn-zach. od Rzymu. Urzeczywistniono w nim podstawowe założenia teoretyczne rzymskiej urbanistyki. Wszystkie ulice przecinają się pod kątem prostym. Forum o klasycznych proporcjach i wym. 90x30 m., zlokalizowano przy przecięciu się dwóch najważniejszych ulic. Usytuowano na nim 2 świątynie i skarbiec. Ze strony wschodniej do forum przylega plac targowy (macellum), a z przeciwnej – bazylika. Reszta miasta to budynki mieszkalne [6].

ich potencjalnie podejrzanymi i niebezpiecznymi uczestnikami ewentualnych rozruchów. Natomiast rozmieszczenie w kręgu zewnętrznym bogatych patrycjuszy posiadających uzbrojoną służbę a niekiedy i własne wojsko, miało na celu umożliwienie przeprowadzenia na buntowników ataku z zewnątrz i otoczenie środka miasta wraz z położonym na nim targowiskiem – ze wszystkich stron. Alberti podając tę ogólną zasadę powołał się na prace Porcjusza Festusa, prokuratora Judei (ok. 58-62 p.n.e.), który pisał, że już cyt.: „Serwiusz Tuliusz (VI/V lub V w. p.n.e. – przyp. wł.) nakazał patrycjuszom mieszkać na przedmieściu, aby znajdując się na tyłach mogli w wypadku zamieszek szybko je zdusić". Centralne lokalizacje targowisk przyjmowano szczególnie w tych rzymskich prowincjach, w których często wybuchały zamieszki. Jedną z nich był podbity Egipt. W państwach o rozwiniętej demokracji, gdzie buntów obawiano się mniej jak np. w państwach - miastach greckich, lokalizując targowiska kierowano się przede wszystkim względami gospodarczymi lub komunikacyjnymi.

O ile greckie agory lokalizowano przy głównej ulicy miasta, o tyle rzymskie forum, budowano na przecięciu się dwóch największych ulic. Tak agora jak i forum początkowo były obiektami wielofunkcyjnymi. Z czasem Rzymianie zaczęli specjalizować swoje place przeznaczając je na fora civilia (np. zgromadzenia ludowe i rozprawy sądowe) i fora venalia (np. place handlowe i targowiska) [4]. Wraz z rozwojem miast, fora zaczęto lokalizować przy każdym większym skrzyżowaniu. Nastąpiło też dalsze zróżnicowanie forów pod względem ich przeznaczenia. Oprócz już w/w znano też place przeznaczone do ćwiczeń i na wypadek wojny. Place w celu „przechadzki, rozrywki lub handlu" zalecał Platon (427-347 p.n.e.). Specjalizowano też fora handlowe budując je oddzielnie dla bankierów, handlu warzywem, bydłem, drewnem czy innymi towarami. Starożytny Rzym na przełomie II/III wieku n.e. posiadał m.in. bazar żywnościowy (macellum), targ towarów luksusowych (Forum Cuppedinis) dla złotników, sprzedawców pereł, pierścionków, wyrobów z kości słoniowej i perfum [5], targ rybny (Forum Piscatorium), rynek wołowy (Forum Boarium), targ warzywny (Forum Holitorium), Emporium zwane Portykiem Emiliańskim (Portiens Aemilia) pełniące funkcję ośrodka handlu hurtowego i magazynu portowego, a także port rzeczny, umożliwiający dowożenie towarów drogą wodną [6]. Każde targowisko miało przewidziane osobne miejsce i odpowiednie wyposażenie, np. Forum Boarium – położone w mieście - i Forum Holitorium – położone poza murami miasta – zlokalizowane były nad Tybrem, i obsługiwane przez ten sam port rzeczny.

W nowożytnej Europie

Początkowo targowiska lokalizowano na podgrodziach. Z czasem obejmowano je miejskimi murami. Ciekawym przykładem funkcjonowania targowisk jest późnośredniowieczny Poznań [7]. Ich przestrzeń publiczna tworzyła dwa a może trzy kręgi. Miejscem głównym poznańskiego handlu był rynek, o wymiarach 140 x 140 kroków czyli o proporcjach greckiej agory. Mury miejskie zapewniały bezpieczeństwo kupcom i towarom. Na głównych kierunkach szlaków handlowych rozmieszczono w murach warowne bramy. Przy nich lokowały się targowiska przybramne. Położone przy bramach Wrocławskiej i Wronieckiej, oraz przy furcie Za Bramką, miały charakter targowisk chłopskich, oferujących głównie żywność i inne produkty gospodarki wiejskiej. Osady przy kościołach położone były w niewielkiej odległości od targowisk. Stawia to pod znakiem zapytania celowość funkcjonowania tzw. trzeciego kręgu handlowego, tworzonego być może w oparciu o osady kościelne. Niektóre jednak, jak np. osada św. Wojciecha były całkowicie niezależne od władz miasta, i mogły mieć własne targowisko. W okresie późnego średniowiecza w Poznaniu funkcjonowały jeszcze targ bydlęcy i koński na Piaskach oraz targowiska na Chwaliszewie, Ostrówku i Śródce. Podobnie było zapewne i w innych miastach tego okresu.

Czytając przełomowe w epoce Krzysztofa Kolumba, Leonarda da Vinci, Erazma z Rotterdamu i Mikołaja Kopernika - prace Albertiego (1485 r.), Vignoli [8] (1562) czy Palladia [9] (1570 r.), łatwo zrozumieć, dlaczego architekci epoki renesansu ulegli fascynacji architekturą starożytnych. Dlaczego przejęli całą dostępną po nich spuściznę (głównie Rzymu) i twórczo ją adaptowali do stosunków społecznych oraz potrzeb i zdolności wytwórczych ówczesnego społeczeństwa. Widać tu wyraźny

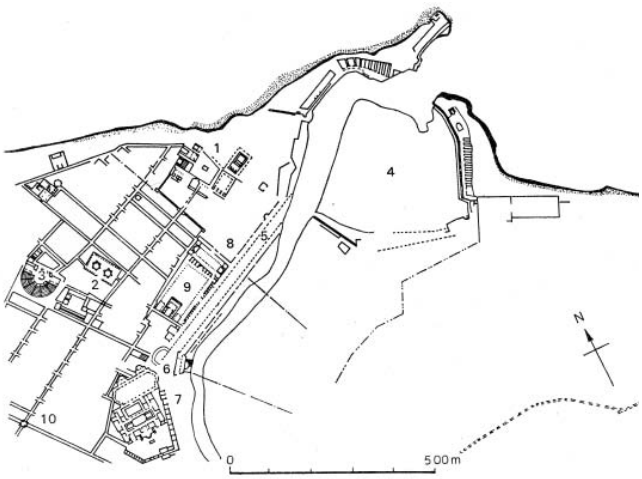

Leptis Magna - obecnie w Libii, tuż przy 200. tys. mieście Al Chums. Założone przez Augusta dla weteranów wojskowych, ukończone w 5-3 r. p.n.e., służyło utrzymaniu i romanizacji terytoriów w Afryce. Za Septymiusza Sewera największy, świadomie zaprojektowany i dokładnie zrealizowany, kompleks miejski. Oznaczenia: 1 – Stare Forum, 2 – macellum (plac targowy), 3 – teatr, 4 – port, 5 – ulica kolumnowa, 6 – nimfeum, 7 – Termy Hadriana, 8 – Bazylika Seweriańska, 9 – Nowe Forum Seweriańskie, 10 – tetrapylon Septymiusza Sewera [6].

wpływ epoki - twórczego nawrotu do kultury antycznej i Terencjuszowskiego „Człowiekiem jestem i nic, co ludzkie, nie jest mi obce" (łac. „Homo sum et nihil humanum a me alienum esse puto").

Wpływ ten wyraził się w formułowanych przez architektów epoki postulatach. I tak Alberti zaleca lokalizować różnego rodzaju targowiska w środkowej części miasta (inaczej - w śródmieściu) już nie z obawy przed buntem, lecz dla wygody wszystkich mieszkańców. Zaleca ich lokalizowanie na zbiegu kilku głównych ulic. Dostrzega też potrzebę organizowania handlu nie tylko na targowiskach ale i lokalizowania sklepów rzemieślników dla wygody mieszkańców także w różnych dzielnicach, na różnych ulicach, w punktach dogodnych mieszkańcom i stosownych. To już nie jest koncepcja scentralizowanego handlu opartego na jednym głównym targowisku. Alberti dostrzega też potrzebę dbałości o estetykę przestrzeni miejskiej. Natomiast przy targowiskach uważa za stosowne lokować bankierów, malarzy, złotników, kupców korzennych, krawców i innych, których zawody są otaczane większym szacunkiem. Być może był to z jednej strony sposób na podniesienie autorytetu drobnych kupców a z drugiej, poszerzenie oferty samych targowisk. Było też przejawem potrzeb rosnącej części społeczeństwa (obywateli różnych stanów), która wolałaby aby cyt.: „wszystkie dzielnice miasta były tak urządzone, żeby dla każdego znalazło się to, co mu jest potrzebne, i dlatego nie sprzeciwiają się przemieszaniu sklepów z siedzibami znaczniejszych mieszczan. ...Czego innego wymaga pożytek, a czego innego dostojeństwo". [3]. Palladio, podobnie jak Alberti, postuluje budowę wielu różnych placów o różnym przeznaczeniu, w tym placów handlowych. Place zaleca lokalizować w miastach nadmorskich – w pobliżu portu, w miastach w głębi kraju – pośrodku miasta, podkreślmy to - cyt.: „dla wygody mieszkańców wszystkich dzielnic miasta". Konkludując można powiedzieć, że w epoce renesansu rozwinęła się tendencja lokalizowania targowisk i punktów handlowych nie w jednym centralnym miejscu lecz w całym śródmieściu, w miejscach najwygodniejszych mieszkańcom. Była ona wynikiem humanizacji epoki, stałego wzrostu wielkości miast i coraz większych odległości dzielących ich poszczególne dzielnice od głównego rynku. Tendencji tej, utrzymującej się przez kolejne kilkaset lat nie zmienił nawet gwałtowny rozwój przemysłu w drugiej połowie XIX w.

A dzisiaj? Na przykładzie Poznania można powiedzieć, że choć obecna lokalizacja tradycyjnych targowisk jest głównie reliktem decyzji podjętych na przełomie XIX i XX w., to ich korzeni należy szukać jeszcze w epoce renesansu. Zatem choćby tylko z w/w powodów, nie uwzględniają one ani współczesnego rozwoju infrastruktury mieszkaniowej, usługowej i handlowej miasta ani rozwoju jego systemu transportowego, cechującego się stałym wzrostem intensywności ruchu drogowego i szynowego. Nie oznacza to jednak, że te nadal akceptowane społecznie relikty dawnego handlu, starające się dorównać kroku jego współczesnym formom (a jakże, także wielkim marketom i galeriom), nie mogą się efektywnie wkomponować w obecną przestrzeń miejską.

Coraz częściej daje się jednak zauważyć zmiany w postrzeganiu handlu targowiskowego w przestrzeni publicznej. O ile dawniej handel ten był podstawową a często nawet jedyną funkcją powstającego rynku czy placu, o tyle obecnie urbaniści zdają się postrzegać go jedynie jako jeden z elementów tej szczególnej formy przestrzeni publicznej jaką są miejskie rynki i place. Dziś Unia Europejska dotuje (także w Polsce) budowę tradycyjnych targowisk. Jednak nie są one już lokalizowane w centrach nowoczesnych miast. Za ojcem dialektyki, Heraklitem z Efezu (ok. 540-480 p.n.e.) chciałoby się powiedzieć „panta rhei" (wszystko płynie, wszystko się zmienia), ale nie sposób zadać sobie równocześnie pytania - czy zawsze we właściwym kierunku?

Ryszard Chojnacki

Źródła:

[1] Aleksandra Wąsowicz „Osadnictwo greckie" w „Kultura Materialna Starożytnej Grecji. Zarys", pr. zbior. pod red. Kazimierza Majewskiego, PAN 1978 r., tom II.
[2] Marcus Vitruvius Pollio „O architekturze ksiąg dziesięć" 27 – 23 r. p.n.e., PWN 1956 r.
[3] Leon Baptysta Alberti „Ksiąg dziesięć o sztuce budowania" 1447 – 1452 r., PWN 1960 r.
[4] Wielka Ilustrowana Encyklopedia Powszechna Wydawnictwa „Gutenberg", Kraków 1930 r., tom V.
[5] Kazimierz Kumaniecki „Historia kultury Starożytnej Grecji i Rzymu", PWN, Wawa, 1964.
[6] Anna Sadurska „Archeologia Starożytnego Rzymu", PWN, Wa- wa 1980 r., tom I i II.
[7] Jacek Wiesiołowski „Targi, targowiska, jarmarki w późnośredniowiecznej aglomeracji poznańskiej", KMP nr 1996/2, „Targi jarmarki MTP".
[8] Jacomo Barozzi da Vignola „O pięciu porządkach w architekturze" 1562 r., PWN 1955 r.
[9] Andrea Palladio „Cztery księgi o architekturze" 1570 r., PWN 1955 r.

Wielkopolska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa

Z A P R A S Z A

na konferencję naukowo-techniczną:

„Budownictwo szpitalne. Wymogi budowlane, medyczne i prawne a bezpieczeństwo pacjenta”

Patronat honorowy:
JM Rektor Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu
JM Rektor Politechniki Poznańskiej
Poznań, 10 października 2012 roku
Centrum Kongresowe Uniwersytetu Medycznego
Poznań, ul. Przybyszewskiego 37

PROGRAM KONFERENCJI

10:00	OTWARCIE KONFERENCJI
10:15-12:30	1. **Rozwój przez dialog czyli poszukiwanie narzędzi porozumienia interdyscyplinarnego,** mgr inż. Grzegorz Sadowski - Pracownia architektoniczna. 2. **Bezpieczeństwo w anestezjologii i oddziałach intensywnej terapii - Profilaktyka zakażeń na salach operacyjnych oraz oddziałach intensywnej terapii,** dr n. med. Adam Mikstacki – Główny Anestezjolog Wojewódzki. 3. **Nakłady energetyczne dla zdecentralizowanego i scentralizowanego systemu klimatyzacyjnego bloku operacyjnego,** dr hab. inż. Mieczysław Porowski. 4. **Bezpieczeństwo pożarowe podczas eksploatacji instalacji techniczno-medycznej w obiektach szpitalnych,** Tomasz Wiśniewski - Biegły sądowy z zakresu pożarnictwa. 5. **Infrastruktura szpitalna powodem roszczeń pacjenta,** dr n. med. Krzysztof Kordel - Przewodniczący Wielkopolskiej Izby Lekarskiej.
12:30-13:00	Przerwa kawowa
13:00-15:15	6. **Cykliczne przeglądy instalacji gazów medycznych jako gwarancja bezpieczeństwa pacjenta,** mgr inż. Paweł. Olejniczak 7. **Wpływ eksploatacji instalacji na bezpieczeństwo pacjenta i personelu,** mgr inż. Zenon Makowski. 8. **Utrzymanie sprzętu medycznego w świetle przepisów prawnych dla wyrobów medycznych,** mgr inż. Daniel Świątko - TUV Rheinland. 9. **Innowacyjna metoda bioczyszczenia w obiektach szpitalnych**, mgr inż. Kazimierz Ratajczak. 10. **Wystąpienia SPONSORÓW** 11. **Dyskusja** 12. **Rozmowy przy stoiskach sponsorów, możliwość pobrania materiałów reklamowych i technicznych.**
15:15-16:00	Lunch

Plan szkoleń dla członków Wielkopolskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa w 2012 roku

L.p.	Temat kursu	Data/miejsce	Organizator/Wykładowca
1.	**Branża ogólnobudowlana – PZITB** 1. Posadzki z tworzyw sztucznych i drewna. Warunki techniczne wykonania i odbioru poszczególnych warstw podłogowych. 2. Warunki techniczne wykonywania kominów i kominków w budynkach. Przepisy prawne, Polskie Normy, najczęściej popełniane błędy.	**06.09.2012 r.** 16:00-17:30, 17:40-19:10 **Poznań** Siedziba WOIIB ul. Dworkowa 14	**Organizator:** CUTOB-PZITB **Informacja:** CUTOB-PZITB Tel. 61-853-68-05 w.333,304 cutob-pzitb.poznan@neostrada.pl
2.	**Branża ogólnobudowlana – PZITB** 1. Najczęściej spotykane braki i błędy dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy na placu budowy – ocena Państwowej Inspekcji Pracy. 2. Zasady dopuszczenia wyrobów budowlanych do stosowania w Polsce i w krajach Unii Europejskiej – według aktualnie obowiązujących przepisów. Dokumenty wymagane przy dostawie wyrobów na budowę oraz przy odbiorze obiektów budowlanych.	**06.09.2012 r.** 11:00-12:30 12:40-14:10 **Gniezno** Dom Rzemiosła ul. Tumska 15	**Organizator:** CUTOB-PZITB Wykładowcy: 1. mgr inż. W. Książkiewicz 2. mgr inż. S. Baraniak **Informacja:** CUTOB-PZITB Tel. 61-853-68-05 w.333,304 cutob-pzitb.poznan@neostrada.pl
3.	**Branża ogólnobudowlana – PZITB** 1. Najczęściej spotykane braki i błędy dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy na placu budowy – ocena Państwowej Inspekcji Pracy. 2. Zasady dopuszczenia wyrobów budowlanych do stosowania w Polsce i w krajach Unii Europejskiej – według aktualnie obowiązujących przepisów. Dokumenty wymagane przy dostawie wyrobów na budowę oraz przy odbiorze obiektów budowlanych.	**20.09.2012 r.** 16:00-17:30 17:40-19:10 **Kalisz** ul. Rumińskiego 2	**Organizator:** CUTOB-PZITB Wykładowcy: 1. mgr inż. W. Książkiewicz 2. mgr inż. S. Baraniak **Informacja:** CUTOB-PZITB Tel. 61-853-68-05 w.333,304 cutob-pzitb.poznan@neostrada.pl
4.	**Branża wodno-melioracyjna - SITWM** 1. Środowiskowe uwarunkowania inwestycji i konserwacji w budownictwie wodnym i wodno-melioracyjnym.	**Wrzesień 2012 r.** od godz. 10:00 **Poznań**, Siedziba WOIIB ul. Dworkowa 14	**Organizator: SITWM** **Informacja:** mgr inż. Cezary Siniecki, tel. 692-440-701 lub mgr Marzena Jagiełka, tel. 61-854-20-12 wkp@wkp.piib.org.pl
5.	**Branża ogólnobudowlana – PZITB** 1. Sposoby naprawy i wzmacniania uszkodzonych konstrukcji żelbetowych. 2. Naprawa, konserwacja i wzmacnianie zabytkowych konstrukcji ceglanych.	**04.10.2012 r.** 16:00-17:30, 17:40-19:10 **Poznań** Siedziba WOIIB ul. Dworkowa 14	**Organizator:** CUTOB-PZITB **Informacja:** CUTOB-PZITB Tel. 61-853-68-05 w.333,304 cutob-pzitb.poznan@neostrada.pl
6.	**Branża ogólnobudowlana – PZITB** 1. Najczęściej spotykane braki i błędy dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy na placu budowy – ocena Państwowej Inspekcji Pracy. 2. Zasady dopuszczenia wyrobów budowlanych do stosowania w Polsce i w krajach Unii Europejskiej – według aktualnie obowiązujących przepisów. Dokumenty wymagane przy dostawie wyrobów na budowę oraz przy odbiorze obiektów budowlanych.	**11.10.2012 r.** 16:00-17:30, 17:40-19:10 **Leszno** Leszczyńska Spółdzielnia Mieszkaniowa ul. Sułkowskiego 46	**Organizator:** CUTOB-PZITB Wykładowcy: 1. mgr inż. W. Książkiewicz 2. mgr inż. S. Baraniak **Informacja:** CUTOB-PZITB Tel. 61-853-68-05 w.333,304 cutob-pzitb.poznan@neostrada.pl
7.	**Branża ogólnobudowlana – PZITB** 1. Najczęściej spotykane braki i błędy dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy na placu budowy – ocena Państwowej Inspekcji Pracy. 2. Zasady dopuszczenia wyrobów budowlanych do stosowania w Polsce i w krajach Unii Europejskiej – według aktualnie obowiązujących przepisów. Dokumenty wymagane przy dostawie wyrobów na budowę oraz przy odbiorze obiektów budowlanych.	**25.10.2012 r.** 16:00-17:30, 17:40-19:10 **Piła** ul. Browarna 19	**Organizator:** CUTOB-PZITB Wykładowcy: 1. mgr inż. W. Książkiewicz 2. mgr inż. S. Baraniak **Informacja:** CUTOB-PZITB Tel. 61-853-68-05 w.333,304 cutob-pzitb.poznan@neostrada.pl
8.	**Branża elektroinstalacyjna – SEP** 1. Zasilanie placu budowy – wymagania formalne i techniczne.	**Październik 2012 r** od godz. 10:00 **Kalisz**, Fundacja Kaliski Inkubator Przed. ul. Częstochowska 25	**Organizator:** **SEP w Kaliszu** **Informacja:** SEP Oddz. Kalisz

9.	**Branża ogólnobudowlana – PZITB** 1. Najczęściej spotykane braki i błędy dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy na placu budowy – ocena Państwowej Inspekcji Pracy. 2. Zasady dopuszczenia wyrobów budowlanych do stosowania w Polsce i w krajach Unii Europejskiej – według aktualnie obowiązujących przepisów. Dokumenty wymagane przy dostawie wyrobów na budowę oraz przy odbiorze obiektów budowlanych.	**08.11.2012** 16:00-17:30, 17:40-19:10 **Poznań** Siedziba WOIIB ul. Dworkowa 14	**Organizator:** CUTOB-PZITB Wykładowcy: 1. mgr inż. W. Książkiewicz 2. mgr inż. S. Baraniak **Informacja:** CUTOB-PZITB Tel. 61-853-68-05 w.333,304 cutob-pzitb.poznan@neostrada.pl
10.	**Branża elektroinstalacyjna – SEP – Poznań** XV Sympozjum z cyklu: „Współczesne urządzenia oraz usługi elektroenergetyczne, informatyczne i telekomunikacyjne”.	**21-22.11.2012 r.** godz. 9:00 **Poznań** Centrum Kongresowe IOR ul. Miczurina 20	**Organizator:** SEP O. Poznań Wykładowcy: 1. dr hab. inż. Aleksandra Rakowska 2. dr inż. Eugeniusz Sroczan 3. dr inż. Ryszard Niewiedział 4. dr inż. Andrzej Grzybowski **Informacja:** SEP O. Poznań Elżbieta Pokrywka, nr tel. 61-8536514
11.	**Branża ogólnobudowlana – PZITB** 1. Najczęściej spotykane braki i błędy dotyczące bezpieczeństwa i higieny pracy na placu budowy – ocena Państwowej Inspekcji Pracy. 2. Zasady dopuszczenia wyrobów budowlanych do stosowania w Polsce i w krajach Unii Europejskiej – według aktualnie obowiązujących przepisów. Dokumenty wymagane przy dostawie wyrobów na budowę oraz przy odbiorze obiektów budowlanych.	**29.11.2012 r.** 16:00-17:30 17:40-19:10 **Konin**, Konińskie Centrum Edukacyjne, ul. Mickiewicza 11	**Organizator:** CUTOB-PZITB Wykładowcy: 1. mgr inż. W. Książkiewicz 2. mgr inż. S. Baraniak **Informacja:** CUTOB-PZITB Tel. 61-853-68-05 w.333,304 cutob-pzitb.poznan@neostrada.pl
12.	**Branża wodno-melioracyjna - SITWM** 1. Wybrane zagadnienia z hydrauliki rzek nizinnych.	**Listopad 2012 r.** od godz. 10:00 **Poznań**, Siedziba WOIIB ul. Dworkowa 14	**Organizator: SITWM** **Informacja:** mgr inż. Cezary Siniecki, tel. 692-440-701 lub mgr Marzena Jagiełka, tel. 61-854-20-12 wkp@wkp.piib.org.pl
13.	**Branża drogowa** 1. Nowoczesne technologie w budownictwie drogowym. 2. Ocena zalet i korzyści, a także ułomności, współczesnych technologii drogowych.	**06.12.2012** 16:00 – 19:15 **Poznań** Politechnika Poz. – Wydział Bud. i Inż. Śro. ul. Piotrowo 5	**Organizator:** SITK w Poznaniu Wykładowcy: prof. dr hab. inż. Wojciech Grabowski **Informacja:** mgr inż. arch. Maria Hora-Kułakowska tel. 61 853 73 07
14.	**Branża ogólnobudowlana – PZITB** 1. Pomiary geodezyjne oraz wymagania dotyczące dokumentacji geodezyjnej na etapie projektowania, budowy, odbioru i użytkowania obiektu budowlanego. Obowiązujące przepisy. 2. Sposoby zabezpieczania skarp i zboczy stosowane we współczesnych robotach ziemnych. Zasady doboru zabezpieczeń.	**13.12.2012 r.** 16:00-17:30, 17:40-19:10 **Poznań** Siedziba WOIIB ul. Dworkowa 14	**Organizator:** CUTOB-PZITB **Informacja:** CUTOB-PZITB Tel. 61-853-68-05 w.333,304 cutob-pzitb.poznan@neostrada.pl

Udział w szkoleniach oferowanych przez WOIIB jest bezpłatny. Słuchacze otrzymują materiały szkoleniowe i zaświadczenia o uczestnictwie. Zgłoszenia uczestnictwa należy przesyłać w okresie 2 tygodni poprzedzających dzień szkolenia na adres: CUTOB -PZITB, 61-712 Poznań, ul. Wieniawskiego 5/9, tel. 61 853 68 05 w. 333, 304, fax 61 853 60 37, email: cutob-pzitb.poznan@neostrada.pl lub WOIIB, 60-602 Poznań, ul. Dworkowa 14, tel. 61 854 20 12, 61 854 20 10, fax 61 854 20 11, email: wkp@piib.org.pl.

ZGŁOSZENIE UCZESTNICTWA

w szkoleniu pt. .....

.....

w dniu .....

imię i nazwisko.....

nr członkowski.....

nr telefonu do kontaktu.....

Podpis .....

UWAGA !
- **Zgłoszenia uczestnictwa w szkoleniach nie będą indywidualnie potwierdzane.**
- **W przypadku odwołania szkolenia zainteresowane osoby zostaną o tym fakcie powiadomione.**

WIELKOPOLSKA OKRĘGOWA IZBA
INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA
ul. Dworkowa 14, 60-602 Poznań
tel. 61 854 20 19, 61 854 20 12
kom. 784 648 906
www.woiib.org.pl/szanujenergie

ZAPRASZAMY DO UDZIAŁU W BEZPŁATNYCH SZKOLENIACH WRAZ Z DORADZTWEM E-MAIL

"SZANUJ ENERGIĘ - OSZCZĘDNOŚĆ ENERGII I WYKORZYSTYWANIE ODNAWIALNYCH ŹRÓDEŁ ENERGII U ODBIORCY KOŃCOWEGO"

"Człowiek najlepsza inwestycja"

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

Program szkolenia
“Oszczędność energii i wykorzystanie odnawialnych źródeł u odbiorcy końcowego”

LP.	TEMATY	l. godz.
I	**1. WPROWADZENIE** • Postęp techniczny i kierunki rozwoju w oszczędności energii i wykorzystywaniu źródeł odnawialnych dla domu i biznesu.	5
	2. OSZCZĘDNOŚĆ CIEPŁA • Ograniczanie strat ciepła (m.in. nowoczesne izolacje, unikanie mostków cieplnych, zapewnienie szczelności budynku). • Maksymalizacja wykorzystania zysków ciepła. • Wysokosprawne instalacje grzewcze i źródła ciepła. • Przykłady oszczędzania energii.	
II	**3. OSZCZĘDNOŚĆ ENERGII ELEKTRYCZNEJ** • Podstawowe akty prawne (Ustawa *Prawo energetyczne,* Ustawa *Efektywność energetyczna,* Rozporządzenia resortowe). • Elementy gospodarki elektroenergetycznej (podstawowe pojęcia, taryfy w obrocie i dystrybucji energii elektrycznej). • Warunki przyłączania odbiorców i wytwórców energii elektrycznej do sieci elektroenergetycznej. • Efektywne użytkowanie energii elektrycznej. Przykłady ilustrujące opłacalność działań oszczędzających energię elektryczną.	4
III	**4. ENERGIA SŁONECZNA** **5. ENERGIA GEOTERMALNA**	4
IV	**6. ENERGIA WODNA** **7. ENERGIA WIATROWA**	4
V	**8. BIOMASA** **9. FINANSOWANIE INWESTYCJI Z ZAKRESU ODNAWIALNYCH ŹRÓDEŁ ENERGII**	4
VI	**WSPARCIE PSYCHOLOGICZNO-DORADCZE DLA KOBIET**	2
INDYWIDUALNE DORADZTWO E-MAIL DLA UCZESTNIKÓW		1 e-mail/1 osobę

BIULETYN

WIELKOPOLSKIEJ OKRĘGOWEJ IZBY INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA